

στα, *Ναυτοπούλαρ* (ἐκ δευτέρου ἐάν θέλῃ, διότι τὸ τεράδιόν τῆς ἐχθρῆ) καὶ *Ναυτοπούλον*. — ὁ *Εὐθύμορ Ναυτής* με τὸν *Νέον Ἡρακλῆ*, *Τσοῦκνίδαν*, *Δημοθέστην τὸν Ρήτορα*, *Ἄδραν* τοῦ *Εὐξείνου* καὶ *Ἑλληνίδα Καλλιτέχνη* — ὁ *Ὁρφεὺς* με τὴν *Ἐλιουλῶν*, *Ἐμυράμηνη*, *Ἀη-Λούγκ-Ταγγκ* καὶ *Λύραν* τοῦ *Ὁρφέως* — τὸ *Καταχθόνιον Πνεῦμα* με τὴν *Γαλιηναίαν Θάλασαν*, *Φλὴν-Φλάν*, *Ἀρστην* τοῦ *Μέλανος* *Αρμού* καὶ *Ἀφρομένη* *Ἐθμα* — ὁ *Ἰπποφύγιος Δόκιμος* με τὴν *Μαρίαν Μεγαπάνου*, *Ποιητικὸν Νάρκισσον*, *Ρωμαιοπούλαρ*, *Γλυκείαν Ἀράμηνην* καὶ *Ἀρχιζέλιαν* — τὸ *Φωτοδόλον Τόσον* με τὸν *Ὀυράριον Τόσον*, *Τοζότα* *Ἄρτεμιν*, *Μαγευμένην Ἀρογιαλιάν* καὶ *Ρωμαιοπούλαρ* — ἡ *Ἀττιγόνη* με τὴν *Νεαράν Καλλιτέχνη* καὶ *Νεράϊδαν Μαρτζουράν* — ἡ *Ἰππολίδα* με τὸν *Ἐλεον* καὶ τὸν *Συριανὸν Πρίγκιπα* — ἡ *Γενναία Σουλιώτισσα* με τὸν *Ἀρτιστήνον Μενεξέν*, *Βιγλιαν*, *Σανθὴν* *Νησιωτοπούλαρ*, *Ἀρχαίαν Ἑλληνίδα* καὶ *Πιστὸν Στρατιώτην* — ἡ *Παπαρούνα* *τῆς Πεττέλης*, με τὴν *Μοναχὴν τῆς Πεττέλης* — ἡ *Καράτις* με τὴν *Σανθὴν Ἀγραμπελὴν*, *Ξερηευμένην Ἡπειρωτίσσαν*, *Ζαππίδα*, *Μέλλουσαν Καλλιτέχνη* καὶ *Ναυτοπούλαρ* — ἡ *Δημοθένης* ὁ *Ρήτωρ* με τὴν *Νοβίαν* — ὁ *Μελαγχολικὸς Ναυτής* με τὸν *Ἀχιμάστον Ποδηλάτην* — ὁ *Ἐδπατριδὸς Ἀθηναίος* με τὸν *Χροσμάλουν Λέοντα*, *Ἀρχιζέλιον*, *Σ. Βλάχον*, *Αἰκατερίνην Κοτζάλη* καὶ *Πρωτομαγιά* — ὁ *Μπάμ-Μπούμ* με τὸν *Σαρδανάπαλον*, *Ἀγρονόλον* — ὁ *Ριούλιερ* με τὴν *Μέλλουσαν Καλλιτέχνη* — ὁ *Σπασμέτος Φεργίτης* με τὴν *Μαγευμένην Ἀρογιαλιάν*, *Σανθὴν Γαλανομάταρ*, *Ἑλληνικὴν Σημαίαν*, *Μαριγὼ Δ. Πεζᾶ* καὶ *Ἀγρονόλον* *Πατέρα* — ὁ *Τρομάρας* με τὸν *Φιλέλληνα Μικρασιάτην* — ἡ *Γηνοία Ἀθηναία* με τὸν *Φάλλοντα Ρύακα*, *Μὴν* τὸ *πῆξ* οὐ *κανένα*, *Ἀρχικὸν τῆς Φιλίας*, *Γενναίαν Σουλιώτισσαν* καὶ *Τζί-Τζί-Μπούμ-Μπούμ* — ὁ *Λούσιος* με τὸν *Ἄδρ Κολλοξίθαρ Πάτεραν*, *Κοιτορέβιθαρ*, *Π. Σαουσόπουλον* καὶ *Νικηδασὸν Καρδούνην* — ἡ *Νεράϊδα Μαρτζουράνα* με τὸν *Κολοσσὸν* *τῆς Ρόδου* καὶ *Ρωμαίον Κικέρωνα* — ὁ *Κέφαλος* με τὴν *Γλυκείαν Ἑλιίδα*, *Τρί-Λίρι* καὶ *Πένναν Ποιητὴν* — τὸ *Πράσιον Λεῖβάδι* με τὸν *Ἄδρ Κολλοξίθαρ Πάτεραν* καὶ *Ὀυρανοθάμωνα Δία*.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των δέχομαι μετὰ χαρῆς εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς διαγινώσκοντες μου τοὺς νέους μου φίλους καὶ φίλας: *Ὀνειροπόλον Καταφύγιον* (Ν. Χ.) *Νεράϊδαν* τοῦ *Ἰλισσοῦ* (Μ. Κ.) *Κρητικὴν Ἄδραν* (Ε. Κ.) *Δημητοσίαν* (Α. Ο.) *Μουσικὴν Φωνὴν* (Α. Κ. καὶ ἄλλα σχεδὸν ὅσα ἐπρότερον, ἥσαν ἐπίσης ὠραία.) *Νῆσον τῶν Φαίακων* (διὰ τὴν ἀδελφὴν τοῦ φίλου μου Κ. Σ.) καὶ *Ρόδη* (Χ. Ν.)

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φίλακι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: *Ἑμμανοὺλ* καὶ *Ὀδυσεῖα Λύδην* (ὅλαι αἱ παραγγελίαι σας ἐξετελέσθησαν.) *Ἀρχιναύαρχον Ἐυροβιάδην* (ὁ ὁποῖος ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῶν φίλων μου κρίνει, ὅτι ἂν γίνοιτο δοκιμώτατος ἐπιστήμων καὶ ἂν χειρίζεται ἡμέραν τινὰ τὴν γραφίδα μετὰ πάσης δεινότητος) — ὅπως τὸ λέγω καὶ ἐγὼ καὶ τὸ εὐχομαι δι' αὐτὸν) *Ἐθμα* *τῆς Πριγκίπου* (ὁ ζωγράφος καὶ ὁ ποιητὴς τοῦ *ἄκουσοφλέβαρον*) ὅς εὐχαριστοῦν διὰ τοῦ ἐπαίνου) *Ἀτταβίριον Ρόδον* (*ἀναμῆνον*) *Σαρδαλιάρη* (κινῆσου λοιπὸν καὶ κυκλοφόρησε!) *Τρεχαγρονοπούλον* (ὁ ὁποῖος ἐθαύμασε πολὺ τὴν εἰκόνα τῆς προσεχόμενης κόρης, εἰς τὸ θοῦν φυλλάδιον.) *Ἀτταγίδα*, *Δεσποινίδα Ἀη-Λούγκ Ταγγκ*, (καὶ ἡ *Κάρμυ Σόλβα* ἐχει νὰ μοῦ γράψῃ πολὺν καιρὸν, ἀλλὰ δὲν ἤθελερ διατῆ.) *Βασίλειᾶ τῶν Ὁρέων*, *Βρεϊτμαρτεν* (ἀρχικὰ δὲν λέγω

ἂν δὲν θέλῃς ν' ἀπαντήσῃ εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις, δικαιώματά σου εἶνε) ἡ *Νεράϊδα* *τῆς Σκυρου* εἶνε ἀκόμη συνδρομητριά μου) *Ἰππολαΐδα* (ὁ *Ἀνανίας* κάποτε κάμνει καμμίαν μεταβολὴν ἐ, τί πειρίζε;) *Ἀρδοῖον Ἐβζῶνον* (ἔστειλα τὰ 3 φύλλα.) *Ναῦτην τῆς Λεὶβαδοῦς* (ἔστειλα) *Γραμματοσυλλέκτην* (καὶ ἄλλα του τ' ἀδελφάκια, τὰ ὁποῖα ἐκάμαν διὰδύλωσιν εἰς τὸ σπίτι φωνάζοντα: Ζήτω ἡ Διάπλασις! Ζήτω ὁ Φαίδων! Ζήτω οἱ συνεργάται τῆς!) *Ἀρχαίαν Ἑλληνίδα Παπαρούνα*, *τῆς Πεττέλης* (ἐθαύμασε τὸ κεντηματάκι τῆς ἀδελφῆς σου, καὶ τὴν ζωγραφικὴν τοῦ ἀδελφοῦ σου, διὰ τὴν ἡλικίαν των εἶνε ἐκτακτὰ πράγματα!) *Ἄδραν* τοῦ *Φαλήρου* (εἶπα τὸν λόγον διατῆ εἶνε ἀδύνατον νὰ γίνῃ) *Καρνάτιδα* (οἱ συνεργάται μου σὲ ὑπερευχαριστοῦν διὰ τοὺς λόγους ἐπαίνους). *Ἀτρομητον Ἑλληνίδα* (σοῦ ἔστειλα ἀγγεῖλλον μοῦ ἤρπρεσε πολὺ ἡ ἰδέα σου νὰ τυπώσῃς διὰ τοὺς φακέλλους σου τὴν διευθύνσιν μου). *Φιλελεύθερον Ἑλληνα*, *Ἐδπατριδὴν Ἀθηναίον*, *Μπάμ-Μπούμ*, *Φαρμναλον* (πολὺ ἐχάρην διότι μοῦ ἔγραψες). *Γηνοίαν Ἀθηναίαν*, *Τρομάραν*, *Κορτε Παπατάκη* (βέβαια! δὲν εἶνε παιῖς γέλασε τὸ ἀπολυτήριον!) *Κέφαλον* (ἀνάγκαι λόγου αἰ τοιαῦται ἀποστολαί!) *Φιλέλληνα Μικρασιάτην*, *Γαδ-Γαδ* (ἴσους καιρὸν εἶχε νὰ φανῇ!) *Ἀτατέλλουσαν Σελήνην* (χαῖρο πού ἔγινες καλὰ τί εὐμορφὴ ἡ ἐπιστολὴ σου!) *Πηνὸν* *τῆς Ἐρημιον* (ἔχω μίαν συνδρομητρίαν *Φανὴν Νικολάου*, ἴσως εἶνε ἀδελφὴ τοῦ φίλου σου *Εὐγενίου*.) *Νεαράν Καλλιτέχνη* (τί θαυμάσιος ἐκεῖνος ὁ *Γιούλιερ*! μὰ ἐσὺ ζωγραφίζεις λαμπρὰ! ναι, ἦτο ὁρθὸς τυπογραφικόν) *Ναυκληρον Ὀδρλεγκερλὴν* (πρέπει λοιπὸν νὰ μοῦ γράψῃς) *Ἀναμπουμπούλαρ* (ἂν καὶ εἶχε ξεχώσῃ νὰ σημειώσῃ τὸ ψευδώνυμόν τῆς κάτωθεν τῆς χαριτωμένης ἐπιστολῆς τῆς ἄλλ' αὐτὴ τὰ ξεχνᾷ ἄλλαν φανταστῆται ὅτι ἐλληνικὰ δὲν εἶναι τίκναινε; Κύρου *Ἀνάδασιν*, ἡ... *Κατάδασιν*;!) *Θέλλουσαν* (βέβαια! νὰ περμενῇς τὸν νέον *Διαγωνιστὸν τῶν Ἰύσεων*.) *Χ. Κασαπίδην* (ναὶ, ἀνταλλάσσει ὁ ἐξάδελφός σου). *Μαντιέον* τοῦ *Τροφωρίου* (ἔστειλα). *Ἀτρομητον Λέοντα* (δὲν εἶπω εἰς τὸ προσεχές!) *Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα* (εὐχαριστῶ θερμῶς καὶ διὰ τὸ ἐσπάθωμα καὶ δι' ἄλλα φρονιμώτερα...) *Χρυσῶν Τρίποδα* (χάρου τῆς *Ἰύσε*, ἐστὶν ἐστὶν!) *Αἰκατερίνην Κοτζάλη Γριβα* (μετὰ τὰ θερμώτατα συλλυπητήριά μου). *Ἀσμοδαῖον* (ἔστειλα ὅσα εἶχες ζητήσῃ ἂν δὲν τὰ ἐλαθεῖς ἐγὼ βέβαια δὲν πταίω!) *Μαρίαν Καλλιτικὴν*, *Κάισα Βρόστο* (τὰ καμμένα τὰ χελιδονάκια! ἐγὼ τὰ ἐληψήθηκα) *Εὐγενίαν Οἰκονομοπούλου* (βεβαίως δύνασαι ἕναστον τιμὰ: αὐτὸ λέπτ. 15) *Γεώργιον Μακρόπουλον* (ἔστειλα). *Ἀργοναύτην*, *Κλεάνθην Ἀναστασιάνην*, *Ἄδραν* τοῦ *Βουνοῦ*, *Ἀμν.* *Ἀρίθαν* (δὲν χαρῶ πολὺ ὅταν μάθω, ὅτι τὰ ἐπρίσαστε μετὸν *Σπασμέτων Φεργίτην*) *Ἰριδα*, *Ἰπποβρύχιον Ἀμυννᾶν* κτλ., κτλ.

Εἰς ὅσα ἐπιστολάς ἐλαβα μετὰ τὴν 21 Μαρτίου θάπανθω εἰς τὸ προσεχές.

ἘΘΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Εἶνε ὁ τίτλος τοῦ νέου περιοδικοῦ, τὸ ὁποῖον ἤρπισεν ἐκδιδόμενον ἀπὸ 1ης Μαρτίου ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ κ. Γεωργίου Δροσίνην καὶ τῆς συνεργασίας τῶν ἐγκριτοτέρων λογίων. Τὸν σκοπὸν τοῦ ἀρίστου τοῦτου δημοσιεύματος μαρτυρεῖ ἱερακῶς ὁ ὑψηλὸς καὶ περιεκτικώτατος αὐτοῦ τίτλος, τὸ δὲ ὄνομα τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ ἐγγυᾶται περὶ τῆς ἐπιτυχίας του. Ἡ «Ἐθνικὴ Ἀγωγή» ἐκδίδεται κατὰ δεκαπενθήμεριαν, εἰς φυλλάδια δεκαξέλιδα μετὰ περικαλύμματος ἕκ τεσσάρων σελίδων. Τιμὴ συνδρομῆς διὰ τὸ ἔσω-τερικὸν ὄρ. 7 (διὰ τοὺς διδασκάλους ὄρ. 5) διὰ τὸ ἔξω-τερικὸν ὄρ. 8 (διὰ τοὺς διδασκάλους ὄρ. 5). Ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὁδὸς Παρθεναγωγείου 16, εἰς Ἀθήνας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
 Δὲ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 10 Μαΐου
 Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δεῖν νὰ γράψωμεν τὰς λύσεις τῶν οἰ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῇ Γραφῆί μου: εἰς φανελλοὺς, ἂν ἔχωτος περιέχῃ 20 φύλλα καὶ τιμὰται φρ. 1.

- 148. **Στοιχειόγραφος.**
 Βάξω T καὶ βγάξω P καὶ θαυμάξω κι' ἀπορῶ — ἴσως ἀπορεῖς καὶ σὺ — πούγινην εἰς τὸ φερέδ' ἕνας ποταμὸς νησί!
 Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Φιλέλληρος Μικρασιάτου
- 149. **Ἄινιγμα.**
 Χωρὶς τ' ἄρσενικόν μου δὲν δύνασαι νὰ ζήσης, ἐνὼ ἐσὺ θηλυκὸν μου μπορεῖς νὰ κατοικήσης.
 Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Λαδομήνου Ποντικοῦ
- 150. **Γωνία.**
 E++++ = Ἦρωσ.
 +P+++ = Μούσα.
 ++M++ = Ὁρος.
 ++H+++ = Καρπός.
 Σ++++ = Φυσικὸν φαίνόμενον.
 Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Λαγύρας
- 151. **Κλιμακωτὸν.**
 Νάντικατασταθδῶν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμῶν ὡςτὲ νάνανινώσκειται εἰς μὲν τὸ δεξιὸν σκέλος τόνομα ἐνόδοχο τόπου, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν ποταμοῦ τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδα ἀριθμὸς, εἰς τὴν μεσαίαν ἡρασιτέλιος καὶ εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐργασίον σιδηρουργικόν.
 Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Γενναίου Λαδοῦ
- 152—156. **Μαγικὴ Συλλαβὴ.**
 Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς οἰουδῆποτε γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ μίαν συλλαβὴν, πάντοτε τῆς αὐτῆς, σχηματίζονται ἄλλαι τόσαι λέξεις: Ἐλαία, ἀκρί, παλμὸς, τρανός, κάπρος.
 Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Ἡρακλείου Ν. Κηφισοῦ
- 157. **Διτλή Ἀκροστοιχίς.**
 Τάρχηκά γραμμάτα τῶν ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦσι τόνομα πρῶτου, τὰ δὲ δεύτερα, ἄλλ' ἀντιστρέφως ταῦτα ἀναγινωσκόμενα, τόνομα νῆσου:
 1, Ἀρχαῖος ποιητής. 2, Νομοθέτης. 3, Θεός, 4, Ζῶον. 5, Κράτος Εὐρωπαϊκόν. 6, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
 Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Λευκοῦ Ἑλλήνων
- 158. **Πρόβλημα.**
 Ἐν τινι ὄρνιθῶν ὑπάρχουν ὄρνιθες καὶ κύνες. Ἄρθρῳνται δὲ 35 κεφαλαὶ καὶ 106 πόδες. Πόσαι ὄρνιθες καὶ πόσοι κύνες ὑπάρχουν;
 Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Κεράλου
- 159. **Ἑλληποδύμφωνον.**
 η-ου-ου-ου-αας.
 Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Ἀτρομητῆς Ἑλλήνης
- 160. **Φωνηεντόλιπον.**
 *-*σ-μ-χ-κ-τν-ψν
 Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Τριχομήτου Μαλῆ

- ΛΥΣΕΙΣ**
- τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 24ης Ἰανουαρίου ε. ε.
- 29. **Λένας**, ἕνας. — 30. **Χορὸς**, χοῖρας. — 31. **Α** **Ι** 32. Ὁ πρῶτος σταθμὸς εἶχε **T Q P A** 14 στρατιώτας καὶ ὁ δεύτερος **P N** 10. — 33-36. **Γινομμένης** **O Σ Σ Δ** τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ γράμματος **Π** **Σ** ματος; ψ, σχηματίζονται αἱ **O N O Σ** λέξεις: ὄραψ, ψήκτρα, ψόγος, ἄψις. — 37-41. 1, Ἄδραστος. 2, Ἀλέξανδρος. 3, Δανάως. 4, Εὐρυσθέης. 5, Ἀρχέλαος. — 42. **APNOΣ** (1, ἔλαττ. 2, Τουρκία. 3, Τῆνος. 4, ὀροφ. 5, Ἰάσον). — 43. **ΠΡΙΑΜΟΣ**, **ΠΛΟΥΤΩΝ** (1, ΠΝεῦμα. 2, Ρώμυλος. 3, Ἰτέα. 4, Αἴγλος. 5, Μοσχός. 6, Οὐλυμπός. 7, Σπάρτος). — 44. Βιαιὸς μηδὲν πράττε. — 45. Οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτήμα βελτικώτερον.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ἰπουργεῖου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ἘΝ ἘΤΟΣ
 Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
 Δι' ἀνδρομαί ἀρχοῦται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προκληρωτέαι δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 Ἐν Ἑλλάδι, λεπ. 15. — Ἐν τῇ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
 Ὁδὸς Διάλου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Ἐτος 20^{ον} — Ἀριθ. 14
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1898
Περίοδος Β' — Τόμ. 5^{ος}

Η ΣΦΙΓΕ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ
 ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΑΙΟΥ ΒΕΡΝ
 (Συνεχεία ἴδε σελ. 97)

— Ἐρχονται πολλὰ πλοῖα εἰς τὴν Τρίταν-Δακούναν; τὸν ἠρώτησα.
 — Ἀρκετὰ, δέξασαι ὁ Θεός! ἀπήνητησεν ὁ Γκλάς.
 — Τὸ καλοκαίρι;
 — Βέβαια τὸ καλοκαίρι... ἀλλὰ ἔχομεν καὶ ποτὲ χειμῶνα ἐδῶ;
 — Σὰς συγχάρω, κύριε Γκλάς.
 Κεῖμα ὁμως νὰ μὴν ἔχη ἡ Τρίταν-Δακούνα ἕνα λιμῆνα τοῦλάχιστον.
 — Λιμῆνα; Καὶ τί νὰ τον κάμη; Ἀφ' οὗ ἡ φύσις ἐφρόντισε νὰ τῆς κατασκευάσῃ τὸν ὠραῖον καὶ ἀσφαλέστατον αὐτὸν ὄρμον, ὁ τεχνητὸς λιμῆν θὰ τῆς ἦτο ὄλωδοςδίλου περιττός!
 Διατί νὰ δυσαρεστήσω τὸν καλὸν αὐτὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐφαίνεται τόσον ὑπερήφανος διὰ τὴν νῆσον του; Δὲν ἔρχεται καμμίαν ἀντίρρησην, καὶ συνωμιλῆσαμεν φιλικώτατα περὶ πολλῶν καὶ διαφόρων. Μοὶ ἐπρότεινε νὰ κάμωμεν μίαν ἐκδρομὴν ἀνα τὰ πυκνὰ δάση, τὰ καλύπτοντα, σχεδὸν ἕως τὸ ἡμῖσι τοῦ ὕψους του, τὸ κεντρικὸν ὄρος τῆς νῆσου. Τὸν ἠχαριστήσα, ἀλλὰ δὲν ἐδέχθη τὴν πρότασιν, διότι τὰς ὀλίγας ὥρας τῆς ἐκεῖ διαμονῆς μου θὰ ἐχρησιμοποιοῦν πρὸς μελέτας ὀρυκτολογικὰς ἔπειτα, ὁ Ἄλβρανος θάνηχαι ἀμέσως, ἀφ' οὗ παρελάμβανεν ὅτι ἐχρειάζετο.
 — Πέρα πολὺ βιάζεται ὁ πλοίαρχός σας! μοὶ εἶπε τότε ὁ Γκλάς. Καὶ ποῦ πηγαίνει, παρακαλῶ, ἢ γολέττα σας, ἀναχωροῦσα ἀπ' ἐδῶ;
 — Εἰς τὴν Φαλλκλάνδην, ὅπου πρόκειται νὰ ἐπισκευασθῇ.
 — Καὶ σεῖς, κύριέ μου, εἰσθε

ἀπλῶς ἐπιβίτης τοῦ Ἀλβράνου, ὑποθέτω;
 — Βεβαίως, κύριε Γκλάς. Εἶχα μάλιστα σκοπὸν νὰ μείνω εἰς τὴν Τρίταν-Δακούναν ὀλίγας ἑβδομάδας, ἀλλ' ἡ νύχκασθη νάλλὰξω σχέδιον.
 — Λυποῦμαι πολὺ, ἀνέκραξεν ὁ διοικητὴς τῆς νῆσου πέρα πολύ! Ὅθ' ἤμεθα εὐτυχεῖς νὰ σας φιλοξενήσωμεν...
 — Κ' ἐγὼ ἐπίσης, κύριε Γκλάς. Λυποῦμαι πολὺ πού δὲν ἤμπορῶ νὰ ἐπωφεληθῶ μίαν τόσο καλῆς εὐκαιρίας...
 Πράγματι, εἶχα ἀποφασίσῃ νὰ μὴ ἐγκαταλείψω ἀκόμη τὴν γολέτταν. Εἰς



τὴν Φαλλκλάνδην, ὅπου θὰ μετεβαίνα τώρα, θὰ εὕρισκα καλλίτερα πλοῖον διὰ νὰπέλω κατ' εὐθείαν εἰς Ἀμερικήν. Βεβαίως δὲ ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκὺ δὲν θὰ ἠρενίτο νὰ μείνῃ ἐπὶ τοῦ Ἄλβρανο ὁ ὁ μὲχρι Φαλλκλάνδης.
 — Ἐσῦρτες, μοὶ εἶπε τότε ὁ Γκλάς, ὅτι ἀκόμη δὲν εἶδα τὸν πλοίαρχόν σας;
 — Ὅθτε θὰ τον ἰδῆτε, ἀπήνητησα, διότι μοὺ φαίνεται ὅτι δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἐξέλθῃ.
 — Μήπως εἶνε ἀσθενής;
 — Διόλου. Ἄλλὰ, βλέπετε, τὸν ἀναπληρῶνε εἰς ὅλα ὁ ὑποπλοίαρχος.

— Ὁ, τί ὀλιγόλογος ποῦ εἶνε αὐτὸς ὁ κύριος Τζέμ-Βέστ! Κάπου-κάπου θὰ βγάλη καμμίαν λέξι... Τὸ εὐτύχημα εἶνε ὅτι τὰ χρήματα βγαίνουν εὐκολώτερα ἀπὸ τὴν τσέπην του, παρὰ τὰ λόγια ἀπὸ τὸ στόμα του... Αὐτὸ εἶνε τὸ σπουδαιότερον, κύριε... πῶς, παρακαλῶ;
 — Ζῶρλιγκ, ἀπὸ τὸ Κοννεκτικουῦτον.
 — Χαῖρο πολὺ. Καὶ ἰδοὺ ὅτι μαθητῶν τόνουμά σας, πρὶν μάθω τόνομα τοῦ πλοίαρχου σας.
 — Ὀνομάζεται Γκὺ.
 Λὰν Γκὺ.
 — Ἀγγλος;
 — Μάλιστα.
 — Ἐπρεπε, νομίζω, νὰ λάβῃ τὸν κόπον νὰ ἐπισκεφθῇ ἕνα συμπατριώτην του, κύριε Ζῶρλιγκ!... Ἀλλὰ σταθῆτε... ἐγὼ ἐγνώρισα μῖα φορὰ ἕνα πλοίαρχον, ὁ ὁποῖος ὀνομάζετο Γκὺ... Γκὺ.
 — Οὐίλλιαμ Γκὺ ἴσως; ἠρώτησα Ζωηρῶς.
 — Ἀκριβῶς, Οὐίλλιαμ Γκὺ.
 — Ὁ ὁποῖος ἐκυβέρνα τὴν Ἰάναν;
 — Τὴν Ἰάναν, μάλιστα.
 — Μίαν ἀγγλικὴν γολέτταν, ἢ ὁποῖα ἐστάθμευσεν εἰς

«Καὶ συνωμιλῆσαμεν φιλικώτατα περὶ πολλῶν καὶ διαφόρων...»
 (Σελ. 105, στήλ. α')

την Τρίστην-Δακούναν προ' ένδεκα ετών ;

— Μάλιστα, προ' ένδεκα ετών ! Τον ένθυμοῦμαι λαμπρά τον Ουίλλιαμ Γκύ... μου φαίνεται, νά, ότι τον βλέπω ακόμη... Είχε ύφος τελείου τ' ε' εν τ' λ' ε... μ. α. ν. .. υπερήφανος δλίγον... άλλα πολύ καλός άνθρωπος ... χρηστότατος... Του είχα δώση ένα φορτίον από δέρματα φώκης.

— Καί ή Ιάνα ; ήρώτησα.

— Ά, πολὺ ώρατον πλοῖον ... έκ-τόν ογδοήκοντα τόνων... από τὸ Λί-βερπουλ... Ταξείδευε : ἀκόμη ή Ιά-να, κύριε Ζωρόλιγκ ;

— "Οχι, κύριε Γκλάς.

— Έγάθη άρά γε ;

— Ναι, δυστυχώς. Καί τὸ μεγαλή-τερον μέρος τοῦ πληρώματός της άπω-λέσθη μετ' αὐτῆς.

— Καί δέν μου κάμνετε τὴν χάριν νά μου εἰπῆτε ὑπό ποίας περιστάσεις συνέβη αὐτὸ τὸ δυστύχημα ;

"Ηρχισα τότε νά διηγοῦμαι εἰς τὸν πρῶν δεκανέα τὰ κατά τὸ ταξείδιον τῆς Ιάνας. Μόλις ήκουσε τὰ δνό-ματα τοῦ Άρθούρου Πύμ και τοῦ Διρκ Πέτερς, ὁ Γκλάς ἀνέκραξε ζωηρῶς :

— Τους ἐγνώρισα ! τους ἐγνώρισα και τους δύο ! Τί παράξενος άνθρωπος αὐτός ὁ Άρθούρος Πύμ ! Αἰωνίως ἐζητοῦσε περιπετείας ! Τολμηρὸς Άμερικανός, ὁ ὁποῖος δέν θά ἐδίσταζε νά ἐπιχειρήσῃ και ταξείδιον δια τὴν σελήνην ! Μήπως τὸ ἔκαμε ;

— "Οχι, κύριε Γκλάς. Φαίνεται ὁμως, ὅτι με τὴν γολέτταν τοῦ Ουίλλιαμ Γκύ διήλθε τὸν πολικὸν κύκλον, υπερέβη τὸ παγόβραγμα, και ἐπροχώρησε πρὸς νότον περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον θαλασσο-πόρον... Δυστυχῶς ὁμως ή Ιάνα δέν ἐπανήλθε.

— Ὡστε λοιπὸν ὁ Άρθούρος Πύμ και ὁ Διρκ Πέτερς, —ἐκεῖνος ὁ τερά-στιος Ίνδοαμερικανός, πού είχε τόσην δύναμιν, ὥστε δέκα ἄνδρες δέν θά ήμπο-ροῦσαν νά τὸν βάλουν κάτω, — ὥστε λοι-πὸν ἐγάθησαν και οἱ δύο ;

— "Οχι, κύριε Γκλάς. Κατώρθωσαν νά σωθοῦν, και νά ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Άμερικην. Με ποῖον τρόπον, δέν ήξεύ-ρω. Ὁ Άρθούρος Πύμ, μετὰ τὴν ἐπι-στροφήν του, ἀπέθανε, δέν ήξεύρω πάλιν με ποῖον τρόπον. Ὁ δὲ Διρκ Πέτερς, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποσυρθεὶ εἰς τὸ Ἰαλινοῦ, ἐφυγε μίαν ἡμέραν χωρὶς νά εἰδοποιήσῃ κανένα, και ἔκτοτε τὰ ἴχνη του ἐγάθησαν.

— Ὁ δὲ Ουίλλιαμ Γκύ ; ήρώτησεν ὁ Γκλάς.

Τῷ διηγήθην τότε τὰ κατά τὴν εὐ-ρεσιν τοῦ νεκροῦ τοῦ Πάττερσων και προ-σέθεσα ὅτι, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ὁ πλοίαρχος τῆς Ιάνας και πέντε ἐκ τῶν συντρόφων του, ἔζων, ἀκόμη ἐπὶ νήσου τινός τοῦ Νοτίου Παγωμένου Ὤκεανού, μόλις ὀκτὼ μοίρας μακρῶν τοῦ πόλου.

— "Ω, κύριε Ζωρόλιγκ ! ἀνέκραξε τότε ὁ Γκλάς συγκεκλημένος. Εἴθε νά εὐρεθοῦν και νά σωθοῦν μίαν ἡμέραν ὁ Ουίλλιαμ Γκύ και οἱ ναῦται του, πού μου ἐφάνησαν τόσφ καλοὶ ἄνθρωποι !

— Αὐτὸ βέβαια θά προσαθῆσῃ τώρα νά κάμῃ ὁ Άλθρανος, διότι ὁ πλοίαρχος Λάν Γκύ εἶνε, ξεύρετε, αὐτάδε-λος τοῦ Ουίλλιαμ Γκύ.

— Καλὲ τί μου λέτε, κύριε Ζω-ρολιγκ ! Τότε λοιπὸν σὰς λέγω κ' ἐγώ, μολονότι δέν γνωρίζω τὸν πλοίαρχον Λάν Γκύ, ὅτι οἱ δύο ἀδελφοὶ δέν ομοιά-ζουν καθόλου—τούλάχιστον ὡς πρὸς τὴν συμπεριφορὰν των, ἀπέναντι τοῦ διοικη-τοῦ τῆς Τρίστην-Δακούνας !

"Εβλεπα, ὅτι ὁ πρῶν δεκανεὺς βαρῶς ἔφερε τὴν πρὸς αὐτὸν ἀδιαφορίαν τοῦ πλοίαρχου Λάν Γκύ, ὁ ὁποῖος δέν κατε-δέχθη οὔτε μίαν ἐπίσκεψιν νά τῷ κάμῃ. Φαντασθῆτε, νά περιφρονοῦν οὕτω τὸν Ἡ-γεμόνα τῆς ἀνεξαρτήτου ἐκείνης νήσου, ή ἰσχύς τοῦ οὐοῖου ἐξέτείνεται και μέχρι τῶν δύο γειτονικῶν νήσων, τῆς Άπροσί-του και τῆς Νιχδενγκάλης ! Άλλ' ἐξέδι-κεῖτο κ' ἐκεῖνος και παρηγορεῖτο, πωλῶν τὰς πραγματείας του εικοσιπέντε τοῖς ἑκατὸν ἀκριβώτερα ἀφ' ὅτι ήξίαν !

Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ὁ πλοίαρχος Λάν Γκύ οὐδ' ἐπὶ στιγμήν ἐφάνη διατειμιμέ-νος ν' ἀποβιασθῆ εἰς τὴν ξηρὰν. Τοῦτο μοῖ ἐφάνετο τόσφ μάλλον παράδοξον, καθ' ὅσον ὁ πλοίαρχος δέν ήγγόει, ὅτι ἐπὶ τῆς νήσου αὐτῆς ἔξη ἀκόμη ὁ τε-λευταῖος Εὐρωπαϊός, ὁ ὁποῖος εἶχε θλί-ψη τὴν χεῖρα τοῦ ἀδελφοῦ του !

Καθ' ὃν χρόνον ὁ Τζέμ Βέστ και οἱ ἄνθρωποι του κατεγίνοντο μετὰ πά-σης σπουδῆς νά ἐκφορτώσουν τὸν κα-σίτερον και τὸν χαλκόν, ὁ ὁποῖος ἀπε-τέλει τὸ φορτίον τῆς γολέττας, και κα-τὰ τὸς νά παραλάβουν τὰς προμηθειὰς, νά πλοηροῦσαν τὰ βυτία τοῦ ὕδατος, κτλ. ὁ πλοίαρχος Λάν Γκύ ἔμμενε κλεισμένος εἰς τὸ δωμάτιόν του, ὅπου δια τῆς ὕδατοσκ-ποῦς θυρίδος, τὸν ἐβλεπα διαρκῶς ἐ-σχυμμένον πρὸ τῆς τραπέζης του.

Χάρται και βιβλία ήσαν ἀνοικτὰ ἐπ' αὐτῆς. Δέν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία, ὅτι οἱ χάρται ήσαν οἱ τῶν νοτίων πολικῶν χω-ρῶν, τὰ δὲ βιβλία περιγραφὰι ταξιδιῶν, προγενεστέρων τοῦ τῆς Ιάνας, εἰς τὰς χώρας ἐκείνας.

Επὶ τῆς αὐτῆς τραπέζης ὑπῆρχε και ἓν βιβλίον, ἑκατοντάκις ἀναγνωσθέν, αἱ περισσότεραι σελίδες τοῦ οὐοῖου εἶχον τὰς γωνίας διπλωμένας, τὰ δὲ περιθώρια ήσαν πλήρη πυκνῶν σημειώσεων, δια μολυβδίδος γεγραμμένων.

Και ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου ἔλαμπεν ὁ τίτλος οὗτος, ὡς ἀν' ἡτο τυπωμένος δια πυρίνων χαρακτῆρων : Περιπέτεια τοῦ Άρθούρου Ὀρδωνος Πύμ.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΑΥΓΟ ΤΟΥ ΤΑΚΗ

Τὸ πρῶτο κόκκινο αὐγό, πού ἔδωκε 'ς τὸν Τάκη ή μητερούλα του ή χρυσῆ, τὸ χάρισε 'ς ἓνα φτωχὸ και ὄρφανὸ παιδάκι με εὐσπλαγχνία περισσή.

Και ἀπὸ τότες ἔμαθε πὼς ὁποῖος συμπονεῖ κάθε φτωχὸ και δυστυχή, μονάχ' αὐτός αἰσθάνεται Δαμπρῆ ἀληθινῆ νά τοῦ εὐφραίνῃ τὴν ψυχή,

I. Π. ΓΩΑΝΝΙΑΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΑΥΓΑ

Άγαπητοί μου,



ΣΑ-ΙΣΑ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα σὰς εὐρίσκει ή ση-μερινή μου ἐ-πιστολή. Ἰ-δού. Ἐχαρε-τήσατε τὸ Χριστὸς 'Ανέστη με τὰς λαμ-πάδας τῆς ἀγαλλιᾶσεως, και ἐπεστρέ-ψατε εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου σὰς ἀνέμενε ή φαίδρα πασχαλινῆ τράπεζα. Ἰδού και τὰ κόκκινα αὐγά, τὸ χαρακτηριστικώ-τατον κόσμημα τῆς τραπέζης αὐτῆς... Εἶνε ζωηρὸν τὸ χροῶμά των, και περισ-σότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο πρᾶγμα ἔλκουν τοὺς ὀφθαλμούς... Αὐτὰ ἔλκουν τώρα και τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς μου δι' αὐτὰ λοιπὸν θά σὰς ἐμιλήσω.

Δέν ἔχω νά σὰς εἶπω πολλὰ νέα πράγ-ματα. Εἰξεύρετε, ὅτι εἶνε παλαιωτάτη συνήθεια τῶν χριστιανῶν νά βάρουν κόκκινα 'αὐγά τοῦ Πάσχα, εἰς ἔνδει-ξιν χαρᾶς... Εἰξεύρετε πὼς τὰ βάρουν, πὼς τὰ ζωγραφίζουν καμμίαν φορά, και πολὺ καλλίτερα βέβαια, πὼς... τὰ τρώγουν. Εἰξεύρετε ἐπίσης και πὼς τὰ τ σο υ γ γ ρ ί ζ ο υ ν... Ά, νά δια τί ήθε-λα προπάντων νά σὰς ἐμιλήσω : δια τὸ τσογγρίσμα, δια τὸ ἔθιμον αὐτό, τὸ ὁ-ποῖον τόσον ἀγαπάτε και τόσον πιστῶ, ἐκτελεῖτε. Πόσα τσογγρίσματα ἔγνωσάν σήμερα ! Φαντασθῆτε δλίγον... φαντα-σθῆτε ὅλα αὐτὰ τὰ ἑκατομῦρια τῶν αὐγῶν, εἰς ἔθλον τὸν χριστιανικὸν κό-σμον... τὴν οὐρανομήκη πυραμίδα τῶν κοκκίνων αὐγῶν, τὰ ὁποῖα διενεμήθησαν εἰς τόσα παιδια, και με τόσα γέλια χαρᾶς, και με τόσα μικρὰ πείσματα, παρετάχθησαν πρὸς μονομαχίαν, και ὠρμησαν κατ' ἀλλήλων, και συνεχροῦ-

σθησαν, και ἐκτυπήθησαν και... ἔσπα-σαν τὰς μύτες των... Άλλ' ὄχι ὅλα διέτι ὑπῆρξαν και μετὰ τῶν αὐγῶν νι-κηται πολλοὶ... αὐτὰ με δυνατῆ μύτη, με γερὸν κέλυσος... τὰ ὁποῖα ἀντέ-σχον εἰς τὸν ἀγῶνα, τὰ ὁποῖα ὑπέστη-σαν γενναίως τὴν δοκιμασίαν, τὰ ὁποῖα ἀφήρησαν τὴν σύγκρουσιν, και ἐθράυσαν τοὺς ὑπενακτιούς, και ἔσπασαν τὴ μύτη τῶν ἄλλων, τῶν ἀσθενεστέρων, και ἐνί-κησαν και ἀπέμειναν ἀριτεμῆλῃ, ἀνέπα-φα... ἐνδοξα ! Πόσες σπασμένες μύ-τες, ἀλλὰ και πόσες γερές, εἰς τὸν κόκκινον κόσμον τῶν αὐγῶν ! Πόσαι μι-κραί ήτται, ἀλλὰ και πόσαι μικροὶ θρι-αμβοὶ !

Καί ἐνῶ βλέπω δια τῆς φαντασίας μου τὰ αὐγά τοῦ Πάσχα, ἐνῶ παρακο-λουθῶ τὰς μυριάς περιπετείας τοῦ γενι-κοῦ αὐτοῦ τσο υ γ γ ρ ί σ μα τ ο ς, συλλογίζομαι, ὅτι ή φανταστική αὐτῆ κινωνία τῶν κοκκίνων αὐγῶν, ἐμοιάζει με τὴν ἄλλην, τὴν πραγματικὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ζωὴ δέν εἶνε ἄλλο, παρά ἓν μῆγα τσο υ γ γ ρ ί σ μα τ ο ς, εἰς τὸ ὁποῖον θ' ἀντιέξῃ, θά ἐπικρατήσῃ, θά ἐπι-τύχῃ, θά νικήσῃ, ὁ ἠθικῶς ἰσχυρότερος. Τὰ αὐγά τὰ ὁποῖα ἔχουν γερὸν κέλυ-φος, ομοιάζουν με τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν γερὸν, ἰσχυρὸν χ αρ α κ τ ῆ ρ α. Ὁ χαρακτήρ εἶνε ὁ θῶραξ, ὁ ὁποῖος μᾶς προφυλάττει εἰς πᾶσαν σύγκρουσιν. Ὡσα μαυθάνομεν, ὅσα διδα-σκόμεθα δέν ἔχουν ἄλλον σκοπὸν, εἰμὴ νά δυναμώσουν, νά κρατύνουν ἐν ἡμῖν τὸν χαρακτήρα. Ἄνευ αὐτοῦ ή παιδεία εἶνε ψευδὲς ἐπιχοιτιμα, τὸ ὁποῖον δέν μᾶς ὠφελεῖ, ὅπως και τὸ κόκκινον χροῶμα δέν ὠφελεῖ τὰ ἀσθενῆ αὐγά... Ἄλλο τιμὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος δέν κατώρθωσε νά ἔχῃ ἰσχυρὸν χαρα-κτήρα, ὥστε νά μὴ παρασύρεται, νά μὴ κάμνεται, νά μὴ ἀποδιδεῖλξῃ. Έγάθη, ἐνίκηθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅπως και εἰς τὸ τσογγρίσμα τὸ αὐγόν, τὸ ὁποῖον δέν ἔ-χει ἰσχυρὸν κέλυσος !

Αὐτὸ τὸ μῆγα μάθημα διδάσκει ή ἀ-πλῆ παιδιὰ τοῦ τσογγρίσματος αὐτῆν τὴν ἀλήθειαν διαλαλεῖ ὁ ξηρὸς ήχος τῶν συγκρουομένων αὐγῶν τοῦ Πάσχα. Ἐποφελήθητε λοιπὸν, ἀγαπητοί μου, και συνειθίσατε ἀπὸ τώρα νά ἔχετε στα-θερὸν χαρακτήρα, νά ἔχετε θέλησιν, νά μὴ παρασύρεσθε ἀπὸ τίποτε ἄλλο, παρά μόνον ἀπὸ τὸ καθήκον. Ὁλοι αἱ γνώ-σεις, τὰς ὁποῖας θήσαυρίζετε, ὄλη ή σοφία τοῦ κόσμου εἰς τίποτε δέν θά σὰς χρησιμεύσῃ, ἀν δέν φροντίσετε νά περι-βληθῆτε προπαντὸς με τὸν ἀδιάρτητον θῶρακα τοῦ χαρακτήρος. Δι' αὐτοῦ μόνον θά προχωρήσετε εἰς τὴν ὁδόν, τὴν ὁποῖαν θά κολουθῆσθε, δι' αὐτοῦ θά φθάσατε εἰς τὸ τέμμα τῆς ἐπιτυχίας ἄλλως θά μέινετε ὀπίσω, ἄλλως θά νικῆ-θῆτε. Θέλησιν, χαρακτήρ—και ἐμπρός !

Με τὴν συμβουλήν αὐτὴν, σὰς στέλ-λω σήμερα τὸν ἀσπασμόν τῆς χαρᾶς και τῆς ἀγάπης.

Χ ρ ι σ τ ὸ ς Ἀ ν έ σ τ η !

ΦΑΙΛΩΝ

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ (Συνέχεια ἰδε σελ. 100)

— "Ελα ! ἐφώνησε τότε ή Μηλιὰ πρὸς τὸν ἀδελφὸν της.

Ὁ μικρὸς ἔτρεξε και μόλις τὴν εἶ-δεν, ἔβαλε τὰ γέλια.

— "Ω, τί ἄστεία που εἶσαι ἔτσι ! ἔ-λεγε. Μικρὸ ναυτάκι με τόσφ μεγάλα ρούχα ! Γιά γύρισε νά σε ἰδῶ και ἀπὸ πίσω. Πῶ, πῶ ! τί ζωηρωματιῆς κάνει 'στῆ ράχι σου !

Καί ὁ Γιαννάκης ἐξηκολούθει νά γελᾷ με ὄλην του τὴν καρδίαν.

— Κ' ἐγὼ τώρα !... θέλω νά ντυ-θῶ κ' ἐγώ, εἶπεν ὕστερα !

— Νά, πάρε ὅ,τι σου χρειάζεταιαι.

Ὁ μικρὸς ἐφόρεσε τὸ πανταλόνι, ἀλλὰ ἔπεσε κάτω μόλις ἔκαμε νά περι-πατήσῃ. Τὰ πόδια του ἔφθαναν ὅλις ἔως τὰ γόνατα τοῦ πανταλονιῦ ὁ δὲ λαίμηδς τοῦ ὑποκαμισοῦ κατέβαιναν ἔως κάτω εἰς τὴν μέσην του. Τώρα ήλθε και ή σειρά τῆς Μηλιᾶς νά γελάσῃ με τὴν καρδίαν της, ἐνῶ ὁ Γιαννάκης ἔ-παυσε νά το εὐρίσκη ἄστέιον...

— Κρίμα ! δέν θά μπορούσαμε νά μεταχειρισθοῦμε αὐτὰ τὰ φορέματα !

— Ἔτσι λές ; Ἄφησε πρῶτα νά ἰδῆς.

Καί ή Μηλιὰ ήρχισε νά κάμνῃ π ἁ σ τ ε ς εἰς τὸ πανταλόνι και εἰς τὸ χι-τόνιον, με τὰς καρφίδας, αἱ ὁποῖαι εὐρέ-θησαν εἰς ἓνα κουτάκι, εἰς τὸν σάκκον, μαζί με τὰ ἄλλα πρᾶγματα τοῦ δυστυ-χοῦς ναῦτου.

— Ά, σήμερα ἔχω πολλή δου-λειά ! εἶπε.

— Ὡστε λοιπὸν δέν θά παίξουμε τὸ ἄλογο ;

— Αὐτὰ τὰ εἶπαμεν. Κάθε μέρα θά σε βάζω νά τρέχῃς. Ὑστερ' ἀπὸ μία ὥρα τὸ νερὸ θά φύγῃ και θά καταβῶμε. Τώρα ἐργασία !

Καί ή ἐργατικῆ Μηλιὰ ήρχισε νά ρά-πτῃ τὰς π ἁ σ τ ε ς τῶν πανταλονίων. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἐμίκρυναν τὰ μα-νίκια τῶν ὑποκαμισῶν και ἐκλείσθη ὅσον ἔπρεπεν ὁ λαίμηδς των. Ὁλην αὐτὴν τὴν ὥραν ὁ Γιαννάκης ἐχασμάτο.

— Στενοχωριέμαι, Μηλιὰ ἔλεγε. Τι θέλεις νά κάμω, ἀφ' οὔ δέν ξεύρω νά ράπτω ;

— Διάβασε τὸ βιβλίον σου.

— Μόνος μου δέν μπορῶ. Πέ μου

ἐσὺ κανένα παραμῦθι ή ὅ,τι ἄλλο θέλῃς.

— Ἐγὼ ράπτω τώρα, δέν μπορῶ. Νά, ἀν δέν ήσουν ὀκνηρός, ἐσὺ θά ἐπί-πλωνες τὸ σπίτι μας.

— Με τί ;

— Με τὰ ξύλα και με τὰ φύκια πού ἔχουμε, δέν εἰμπορεῖς τάχα νά κατα-σκευάσῃς καρέκλες ;

— "Οχι ἐγὼ εἶμαι μικρὸς, δέν ξέρω τέτοια πρᾶγματα. Μή βλέπῃς ἐσὺ πού εἶσαι μεγάλη και τα ξεύρεις ὅλα ! Ἄμα μεγαλώσω κ' ἐγώ, μάλιστα !

Ἡ Μηλιὰ τὸν ἐκῦτταξε μετὰ συμ-παθείας. Ά, ναι... εἶχε δίκαιον... ἦτο πολὺ μικρὸς ἀκόμη και ἀδύνατος ὁ καί-μένος... και τῷ εἶχε ζητήσῃ πρᾶγμα, πολὺ ἀνώτερον ἀπὸ τὰς δυνάμεις του.

— Μηλιὰ, πεῖνω, εἶπε μετ' ὀλίγον ὁ Γιάννης. Δός μου λιγάκι ἀπὸ τὴ σοῦ-πα που ἔμεινε.

— "Οχι τὴν ἔχουμε γιά τὸ βράδυ. Τώρα θά φάμε μόνον παξιμάδια και δύο πατάτες. Δέν ἔχουμε ὁμως ψάρια... Ἄμα ἔλθῃ ή ὥρα, θά καταβῶμε και θά παραφυλάξουμε ἀπὸ τὴ σκάλα τὴν καλαμωτή μας, γιά νά μὴν ἀφήσωμε τὰ ψάρια νά μας φύγουν.

Ἡ Μηλιὰ ἐγνώριζε πολὺ καλά νά εὐρίσκη τί ὥρα εἶνε, ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ ήλιου. Αὐτὸ τῆς το εἶχε διδάξῃ ὁ πατέρας της, ὅταν εὐρίσκοντο μαζί εἰς τὴν θάλασσαν και ἐψάρευαν.

— Πλησιάζει μεσημέρι, εἶπε ἄς καταβῶμε !

Ἐκάθησαν και οἱ δύο εἰς τὸ προτε-λευταῖον σκαλοπατί. Ἡ θάλασσα εἶχε χαμηλώσῃ πολὺ.

— Κάτι θά πιάσουμε σήμερα, Γιαν-νάκη ! εἶπεν ή Μηλιὰ. Βλέπεις πὼς σαλεύει τὸ νερὸ γύρω 'στὴν καλαμωτή μας ; Εἶνε ἀπὸ τὰ ψάρια !

Ἐξάφνα ή Μηλιὰ ἀνεσήκωσε τὸ παν-ταλόνι της, (διότι ἐφόρουσε ἀκόμη τὴν ναυτικὴν ἐνδυμασίαν), και ἐμβῆκεν εἰς τὸ νερόν, σχεδὸν ἔως τὰ γόνατα. Ἔτρε-ξε γρήγορα εἰς τὴν καλαμωτὴν και ἐ-σπρωξε μέσα ἓνα μεγάλο ψάρι, τὸ ὁποῖον ὀμοιάζε με φετίδι.

— Εἶνε γόγγρος, Γιαννάκη ! ἕνας ὦρατος γόγγρος ! Ἔα τὸν κτυπήσω γιά νά ζαλισθῆ... Πήγαινε ἔπάνω και φέρε μου ἓνα στυλιάρι. Φοβοῦμαι μὴ βγῆ ἔξω πάλι και μας φύγῃ ἀπὸ τὴν τρύπα.

Ὁ Γιαννάκης ἐπήγε και ἔφερε τὸ ξύλον ἄλλὰ δέν ἐτόλμησε νά ἔμβῃ, εἰς τὸ νερόν.

— Ρίξε μου τὸ !

Ἡ Μηλιὰ ήρπασε τὸ ξύλον και το μετεχειρίσθη πρῶτα δια νά στρωμῶσῃ τὸ ψάρι εἰς τὸ ρηχότερον μέρος, ὥστε νά ήμπορεῖ, νά το κτυπήσῃ, ἀσφαλῆ-στερα.

(Ἔπεται συνέχεια)

Κατὰ τὸ γαλλικόν τῆς A. Ζερνεδράβῃ ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΜΙΚΡΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
Η ΠΑΣΧΑΛΙΑ

(*Ιδε την πρακτικήν εις τὸ 3ον φυλλάδιον, σελ. 19)

Πρέπει νὰ ὁμολογήσω, ὅτι τὸ θέμα τοῦ Μικροῦ τούτου Διαγωνισμοῦ δὲν ἦτο πολὺ εὐκόλον, καὶ ὅτι τὸ ἐδίδα μὲ κάποιον δισταγμὸν περὶ τῆς ἐπιτυχίας του. Ἐδῶ, βλέπετε, δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἄ-

μου, ὅταν εἶδα νὰ συσσωρευθοῦν εἰς τὸ Γραφεῖόν μου τόσαι χαρακτηριστικαὶ εἰκόνες, τόσον ὠραῖες Πασχαλιές. Περὶ τούτου δύσασθε νὰ κρίνετε ἀμέσως μὲ ἐν βλέμμα, ἐκ τῶν εἰκόνων, τὰς ὁποίας δημοσιεύω σήμερον; κοσμήματα ἀληθῆ τοῦ πασχαλινοῦ μου φυλλάδιου. Ἄλλα μὴ νομίζετε ὅτι καὶ ἀπὸ τὰς ἄλλας, τὰς ὁποίας δὲν ἔχω τόπον νὰ δημοσιεύσω, πολλοὶ δὲν ἦσαν ἐπίσης ὠραῖαι. Ἄ, εἶνε ἄξιοι συγκληρηθῶν οἱ νεαροὶ μου ζωγράφοι! Τὸ εἶπαν καὶ οἱ εἰδικοί καλλιτέχναι, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν κλωσύνην νὰ ἐξετάσῃ τὰς εἰκόνας καὶ νὰ με βοηθήσῃ εἰς τὴν κρίσιν.

Τώρα θὰ εἰσελθῶ εἰς τὰς λεπτομερείας. Καὶ πρῶτα-πρῶτα ἰδοὺ τὸ ἔργον τοῦ Δὸν Κολοκούθα Πάτερρα. Εἶπα τὸ ἔργον, διότι ὁ εὐφυὴς αὐτὸς φίλος μου, ἂν καὶ δὲν καταγίνεται εἰς τὴν ζωγραφικὴν, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ λάβῃ μέρος καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Διαγωνισμὸν, στέλλων, ἀντὶ εἰκόνας, ἐν ποίημα, (ἐν συννέτον) ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Πασχαλιὰ!» Θὰ μου εἰπῆτε ἴσως ὅτι ἐν ποίημα — καὶ μάλιστα ἐν συννέτον, — μετέχει καὶ μουσικῆς καὶ ζωγραφικῆς, καὶ ὅτι ἀπὸ τὰ

Μεταξὺ τῶν εἰκόνων, αἱ ὁποῖαι ὡς ἔργα πολὺ ἀρχαρίων, δὲν μαρτυροῦν ἀκόμη ἐξητηκήμενην χεῖρα, ἀλλὰ μόνον ἐλπίδας εἰμποροῦν νὰ ἐμπνεύσῃν, θανατῶν τὸ «Τσογγρισμα» τοῦ Ἀλέξανδρου Α. Μιχαηλίδου, τὴν «Πασχαλιάν» τοῦ Ἀστρουτῆς Ἀύγῆς, τὴν «Ἀνάστασιν» τοῦ Χιονοσκασποῦ Ὁλύμπου καὶ τὸ «Κηροπωλεῖον» τοῦ Ἑλληνοσ Πυρόβολητοῦ. Ἡ Ἑλληνοσ Καλλιτέχνης μου ἔστειλε δύο «Παιδιά» τοῦ τσογγρίζου αὐτά. Ἄρκετά καλὴ σύνθεσις καὶ τὸ κυριώτερον, ἐντελῶς πρωτότυπος. Ἡ Ἑλληνοσ Καλλιτέχνης δὲν ἀντέγραψεν ἀπὸ πονθενά οὔτε τὸ σύνολον, οὔτε καμμίαν λεπτομέρειαν. Ἐκάθησε καὶ ἐζωγράφη μόνη τῆς. Δι' αὐτὸ κυρίως τὴν ἐπαινω καὶ τὴν προβάλλω ὡς παραδειγμα μερικῶν ἄλλων, — δὲν τοὺς ἀναφέρω, — οἱ ὁποῖοι ἐνόμισαν ὅτι θὰ με γελάσῃ, ἀντιγράφοντες τὰ πρόσωπα τῶν ἀπὸ εἰκονογραφημένα περιοδικὰ καὶ ἀπὸ φειγουρίνια!

Ὁ Κωνσ. Σχυριανὸς ἐζωγράφησε μίαν ἐκκλησίαν, καθ' ἣν σιγγμὴν οἱ ἄνθρωποι ἐξέρχονται μὲ τὰς λαμπάδας τῶν, μετὰ τὴν νυκτερινὴν λειτουργίαν τοῦ Πάσχα. Τὸ σχέδιον δὲν εἶνε πολὺ ἐπιτυχές, ἀλλ' ἡ ἐργασία τοῦ λεπτοτάτη, ὄλω μὲ πέννα.

Ἐκκλησίαν ἐπίσης ἐζωγράφησε καὶ ὁ Ἀγγουρολογιὸτατος, ἐκκλησίαν καὶ ὁ Ζεβάν. Πολὺ καλὰ σχέδια καὶ τὰ δύο, ἀλλ' ὑπὸ ἐποψίν, ἐκτελέσεως τὸ τοῦ Ζεβάν εἶνε ἀνώτερον. Ὁ οὐρανὸς τοῦ πολὺ ὠραῖος, καὶ τὸ δένδρον τοῦ ἐπίσης. Ἡ ἐκκλησία τοῦ εἶνε ἐκκλησία χωρίου, καὶ ὁπισθεν τοῦ ἱεροῦ φαίνονται οἱ σταυροὶ τοῦ νεκροταφείου ἀριστερῶς ἐζωγράφησε καὶ δύο ἐπίτις, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν ἐλεημοσύνην ἀπὸ τοῦ χριστιανούς, τοὺς ἀπερχομένους μὲ τὰς λαμπάδας τῶν. Κάτι σοῦ ἐμπνέει αὐτὸ τὸ σχέδιον.

Πολὺ ἀνώτεροι τῶν προηγουμένων εἶνε αἱ κατόπιν εἰκόνες:

Ὁ Τρεχαγυρεούπουλος διακρίνεται διὰ τὴν λαμπρὰν τοῦ ἐκτέλεσιν. Ὁ πολὺν ἐκεῖνος τῆς ἐκκλησίας, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξέρχονται ἄνθρωποι, ἐνῶ εἰς τὸ βάθος φαίνονται ἄλλοι, εἶνε πάρα πολὺ καλὰ ζωγραφισμένος. Καὶ τὰ πρόσωπα ἔχουν πολλὴν ἔκφρασιν, καὶ ἡ φωτοσκίασις εἶνε τελεία καὶ τὸ σύνολον ἐν γένει πολὺ καλαίσθητον. Βεβαίως δὲ ἡ εἰκὼν τοῦ θὰ ἐτίθετο εἰς πολὺ ἀνώτερον θέσιν, ἂν δὲν εἶχε μίαν οὐσιώδη ἔλλειψιν: Στερεῖται χαρακτηριστικῶν πασχαλινῶν. Καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ ἐννοεῖ τις, ὅτι πρόκειται περὶ ἐξόδου ἀπὸ ἐκκλησίας, — διότι τίποτε ἄλλο ἐκτὸς τοῦ πολωνοῦ δὲν φαί-

νεται, — πὼς θὰ ἐννοήσῃ ὅμως ὅτι ἡ ἐξοδος γίνεται μετὰ τὴν πρώτην ἀνάστασιν; Ἀλήθεια τὸ γράφει κάτωθεν ὁ Τρεχαγυρεούπουλος: Ἄλλ' αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ. Ἄν εἶχαν τοὺλάχιστον οἱ ἄνθρωποι τοῦ λαμπάδας!

Κομψότατος, χαριτωμένος ὁ κλώνος τῆς πασχαλιᾶς, τὸν ὁποῖον ἔστειλεν ἡ Ταναγρία Κόρη. Ζωγραφίζει μὲ πολλὴν λεπτότητα ἡ φίλη μου αὐτὴ! Εἰς τὸ μέσον ἔχει καὶ μίαν φωλεὰν μὲ αὐγά, ἀποτελοῦσαν ὠραῖον συμπέγμα μὲ τὸν κλώνον. Μίαν ἀπορία ὅμως ἔχω: Ἀρὰ γὰρ τὰ αὐγά ἐκεῖνα εἶνε αὐτὰ τοῦ Πάσχα;

Ἐπιτυχεστάτη ἡ σύνθεσις τῆς Χαλκιοῦκου Ἀθηνᾶς. Εἶνε ἐξοχὴ καὶ ἀνοιξίς, πᾶσχα σωστόν. Εἰς τοὺς κλάδους μίας μεγάλης ἀνθισμένης πασχαλιᾶς, ψάλλουν πτηνά, ἐνῶ πετοῦν χρυσαλλίδες ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς μικρῆς κόρης, ἡ ὁποία κρατεῖ μίαν ἀγκαλίδα ἀνθισμένον κλώνιον πασχαλιᾶς. Παρὰ τοὺς πόδας τῆς βελάζει ἓνα ἀρνάκι — τὸ ἀρνάκι τοῦ Πάσχα. Ἀριστερᾶ ἀνοίγεται ἐν μέγα πλαίσιον, καλύπτει τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου, καὶ ἐντὸς τοῦ πλαισίου φαίνεται εἰς ἄγγελος — ὁ ἄγγελος τῆς Ἀναστάσεως. Εἰς τὴν ὠραίαν αὐτὴν εἰκόνα ἡ σύλληψις ἀμιλλᾶται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν. Ὑπάρχει δηλαδὴ μίαν ἰσορροπία μεταξὺ τῶν δύο, τὴν ὁποῖαν δλίγισται εἰκόνες τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπαρουσίασαν.

Μετὰ τὴν Ἀνάστασιν. Εἶνε ἡ εἰκὼν τῆς Λίμνης Μαρεῶτιδος. Μία οἰκογένεια ἐπιστρέφει ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐστιατόριον, ὅπου ἀναμένει ἐστρωμένη ἡ τράπεζα μὲ τὰ κόκκινα σῦγα καὶ

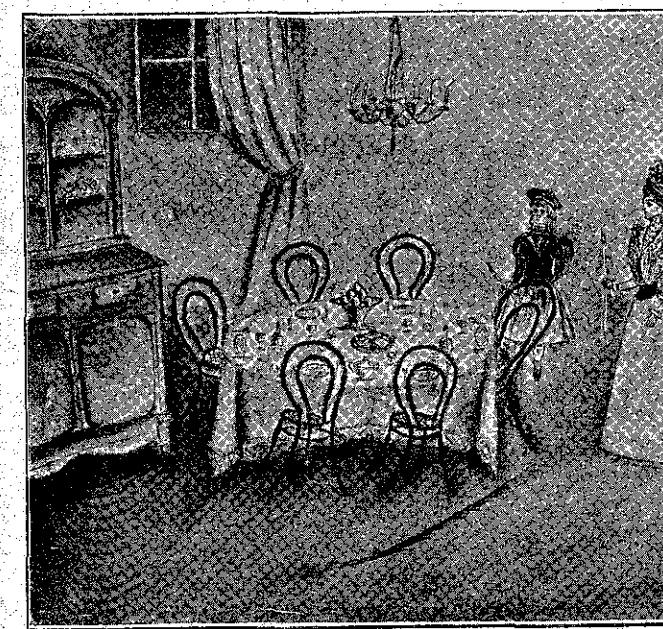
μὲ τὰ συνήθη ἐδέσματα τῆς νυκτὸς τοῦ Πάσχα... Ἐπιτυχεστάτη ἡ εὐρεσις τοῦ θέματος, εὐφρεστέρα ἡ παράστασις τῆς ιδέας. Κανείς ἄλλος δὲν ἐπέτυχεν εἰς τὴν ἐμπνευσιν τόσον, ὅσον ἡ Λίμνη Μαρεῶτις. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ γραφῆ τίποτε κάτωθεν τῆς χαρακτηριστικωτάτης αὐτῆς εἰκόνας. Μόλις ἰδῆς τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνους μὲ τὰς λαμπάδας μέσα εἰς τὸ σπῆτι, καὶ ἀμέσως θὰ εἰπῆς. «Εἶνε Πάσχα!» Καμμία ἀμφιβολία, καμμία παρεξήγησις δὲν χωρεῖ ἂν δὲ καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς εἰκόνας — ἡ ὁποία δυστυχῶς χωλαίνει, — ἦτο ἀνάλογος μὲ τὴν ἰδέαν, ἀφεύκτως αὐτὴ θὰ ἐλάμβανε τὸ πρῶτον βραβεῖον.

Πολὺ ἀπλουτέραν μέθοδον, διὰ νὰ παραστήσῃ τὸ Πάσχα, ἠκολούθησεν ἡ Ἀντιγόνη Π. Ἰατριδοῦ. Αὐτὴ ἐπρωτίμως νὰ ζωγραφίσῃ τὴν τελετὴν τῆς Ἀναστάσεως, αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν, ἐξωθεν τῆς ἐκκλησίας ἐνός χωρίου. Ἀλλὰ πῶς δύσκολος ἐπαρουσίαζεν ἡ ἐκτέλεσις ἐνός τοιούτου θέματος! Τί δύσκολα ποῦ εἶνε τὰ συμπλέγματα τῶν ἀνθρώπων, αἱ μεγάλαί μάζαι τοῦ πλήθους, τὰς ὁποίας ἀπῆται τὸ θέμα. Καὶ ὅμως βλέπετε, ὅτι ἡ Ἀντιγόνη Ἰατριδοῦ κατώρθωσε νὰ ὑπερικήσῃ τὰς μεγαλητέρας δυσκολίας καὶ νὰ ζωγραφίσῃ μίαν εἰκόνα, ὠραίαν ἐν τῷ συνόλω, μὲ καλὰ ἀναλογίας, μὲ καλὰ σκιάς καὶ μὲ καλὰ λεπτομερείας, — ἂν ἐξαίρεσωμεν τὴν ἀσχημίαν μερικῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἤμποροῦσαν βέβαια νὰ εἶνε καὶ ὠραιότερα.

Ἄλλ' ἡ καλλιτέρα εἰκὼν ἐξ ὅλων εἶνε ἡ «Πασχαλιὰ» τῆς Ἰωάννας Μαρκεττῆ. Πρῶτον, κανείς δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἶπῃ, ὅτι δὲν ἐκπληροῦ τὸν ὅρον τοῦ Διαγωνισμοῦ μας. Ἡ ἐκκλησία ἐκεῖνη ἡ φωτισμένη, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξέρχονται ἄνθρωποι μὲ λαμπάδας, ἡ πασχαλιὰ ἐκεῖνη ἡ ἀπλωμένη κάτω, ἀκόμη καὶ τὸ ἀρνάκι — ὅλα σὲ πείθουν ὅτι εἶνε Πάσχα, καὶ μόνον Πάσχα. Ἡ ἰδέα τῆς Λίμνης Μαρεῶτιδος ὑπῆρξεν εὐφρεστέρα — ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδέα τῆς Ἰωάννας Μαρκεττῆ δὲν ἐπαμφοτερίζει τοὺλάχιστον ἀρκεῖ νὰ προσέξῃ τις ὀλίγον, διὰ νὰ πεισθῇ ἀδιστακτικῶς, ὅτι



Ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ
Εἰκὼν ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ Π. ΙΑΤΡΙΔΟΥ (Δεύτερον Βραβεῖον)
(Φωτογραφία τοῦ πρωτοτύπου ὑπὸ ἀμίκρυνσιν 1/2)



ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ
Εἰκὼν ΛΙΜΝΗΣ ΜΑΡΕΩΤΙΔΟΣ (Δεύτερον Βραβεῖον)
(Φωτογραφία τοῦ πρωτοτύπου ὑπὸ ἀμίκρυνσιν 1/2)



Ἡ ΠΑΣΧΑΛΙΑ
Εἰκὼν ΙΩΑΝΝΑΣ Ν. ΜΑΡΚΕΤΤΗ (Πρῶτον Βραβεῖον)
(Φωτογραφία τοῦ πρωτοτύπου ὑπὸ ἀμίκρυνσιν 1/3)

πλὴς θαλασσογραφίας, περὶ ἀψύχου τοποθεσίας, ἐκ τοῦ φυσικοῦ ἢ κατὰ φαντασίαν. Ἐζητεῖτο μία σύνθεσις, ἡ ὁποία νὰ σου παρουσιάσῃ μίαν ἰδέαν ὠρισμένην, ὡστε νὰ τὴν βλέπῃς καὶ νὰ λέγῃς: «Ἄ, εἶνε Πάσχα!» Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, τόσον ἡ σύλληψις μίας τοιαύτης συνθέσεως ὅσον καὶ ἡ ἐκτέλεσις, — προπάντων ὅταν ἔχῃ πρόσωπα, — εἶνε δυσκολώτατα πράγματα. Καὶ ὅμως οἱ νεαροὶ ζωγράφοι δὲν ἐδικαίωσαν διόλου τοὺς φόβους μου! Ἀπεναντίας! Φαντασθητε τὴν ἐκπληξίν μου καὶ τὴν χαρὰν

δύο αὐτά, εἰμπορῶ νὰ κρατήσω τὴν ζωγραφικὴν καὶ νὰ τὸ συμπεριλάβω καλλιτεχνικῶς εἰς τὴν κρίσιν. Ἐγὼ ἄλλ' ἐγὼ θὰ τὸ ἀποκλείσω πάλιν, διότι ἡ ζωγραφικὴ αὐτὴ εἶνε παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ. Δὲν εἶπα, ὅτι αἱ εἰκόνες πρέπει νὰ εἶνε μαῦραι ἐπάνω εἰς ἄσπρο χαρτί; Ἔ, λοιπὸν τὸ συννέτον τοῦ Δὸν Κολοκούθα εἶνε γραμμῆ μὲ λίγξ μελάνην ἐπάνω εἰς κυανοῦν χαρτί, — παρατύπια τὴν ὁποῖαν θὰ παρέβλεπα μόνον, ἐὰν τὸ συννέτον ἦτο... ἀριστούργημα!

ἔχει ἐνώπιόν του εἰκόνα πασχαλινήν.
 Ἄλλ' ὅποια ὑπεροχὴ εἰς τὴν ἐκτέ-
 λεσιν! ὅποια καλαισθησία εἰς τὸ σύ-
 νολον! ὅποια τέχνη εἰς τὰς λεπτο-
 μερείας! Ἡ πασχαλὴ ἐκείνη δὲν νο-
 μίζετε ὅτι εὐδιάζει; Καὶ τὸ τοπίον
 τῆς Κερκύρας, τὸ φαινόμενον ἐν ἀπόπτῳ
 ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης, δὲν εἶνε καθ-
 αὐτὸ ὄνειρῶδες; Ἄλλα μήπως δὲν
 εἶνε ὠραῖος ὁ οὐρανός, καὶ ἡ ἐκκλησίαι,
 καὶ τὰ δένδρα, καὶ τὸ ἀρνάκι, καὶ ὅλα;
 Ἄ, εἶνε πλέον σωστὴ ζωγράφος
 ἡ Ἴωάννα Μαρκιέτι!

Καὶ τώρα ὀκνηοίω τὰ βραβεῖα,
 πλήρης χαρᾶς, διότι οἱ φίλοι μου μὴ
 ἔκμην νὰ ἐορτάσω τὸ Πάσχα μετ' ὅσον
 ὠραίας εἰκόνας. Τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους!

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

- Α' Βραβεῖον :** *Ἰωάννα Ν. Μαρκιέτι*
Β' Βραβεῖον : *Ἀντιγόνη Π. Ἰατρίδου,*
Λίμνη Μαρεζίτις.
Γ' Βραβεῖον : *Χαλκίσιος Ἀθηνᾶ Τα-*
ναγραία Κόρη, Τρεχαγιουρούπουλος.
Ἑταίρος : *Ἑλληνικὸς Καλλιτέχνης.*
Ζεῖθάν, Ἀγροπολιώτατος Κ. Σκυριανός
Εὐφύμιος Μνεῖα : *Οἱ λοιποὶ, ὅσοι ἀ-*
ναφέρονται εἰς τὴν κρίσιν.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΤΟ ΠΑΣΧΑ 'ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

A.

Νύχτα βραθεία, καὶ τοῦ χωριοῦ
 Γεμάτ' ἡ ἐκκλησία,
 Ἐξ τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ,
 Μέσα φωτοχυσία.

Τὸ Πάσχα, ποῦ το καρτεροῦ,
 Τόσες βδομάδες, φθάνει,
 Κ' οἱ γέροι γιορτερὰ φοροῦν,
 Κ' ἡ γρηᾶς γιορτῆς φουστάνι

Ὅλοι συγκίνησι γλυκεῖα
 Μέσ' εἰς τὴν καρδιά τους ἔχουν.
 Καὶ μετ' ἀγάπῃ μουσικία
 Ὅστε λειτουργία προσέχουν.

B.

« Χριστὸς Ἀνέστη! » μετ' ὠμὴν
 Κράζει ὁ παπᾶς μεγάλη,
 « Χριστὸς Ἀνέστη! Χριστιανοί,
 Ὅλος ὁ κόσμος ψάλλει.

Καὶ μπάμ καὶ μπούμ ἡ τουφεκίαι,
 Ψαλμοὶ, καμπάναι χτύποι
 Ὡς ἅστιμιές αὐτὲς γλυκεῖαι,
 Καὶ πῶς ἐξεχνιέται ἡ λύπη!

Τελειώνει τότε ἡ ἐκκλησία
 Κ' ὁ κόσμος ἔξω βγαίνει,
 Καὶ γίνονται μετ' ἰσορροσίαν
 Φιλίων, εὐλογημένη.

Κι' ἀρχίζει τότε νὰ φωτᾶ,
 Κι' ὅλοι γοργὰ πηγαίνουν
 Ἐκεῖ ποῦ ταυγά καὶ τὰ ψητὰ
 Στρωμένα τοὺς προσμένουν.

Ν. Ι. ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ

Ο ΚΥΡ-ΜΑΤΟΚΛΕΙΣΤΗΣ

[Συνέχεια: ἴδε σελ. 101].

Τετάρτη.

Θεὲ μου! πόσο τρομερὰ ἔβρεχε ἔξω!
 Ὁ Παυλάκης τὸ ἀκουε ἔτὸν ὕπνο του,
 καὶ ἅμα ὁ Ματοκλείστης ἀνοίξει ἓνα πα-
 ραθυρὸ, ἐφθασε τὸ νερὸ ὡς τὸ χεῖλος
 τοῦ παραθύρου γύρω γύρω ἦταν θά-
 λασσα, ἀλλὰ καὶ ἓνα ὠραιότατο πλοῖο
 ἦταν κοντὰ ἔτὸ σπῆτι.

«Θέλεις νὰ ταξειδέψωμε μαζί, μι-
 κρὲ μου Παυλάκη;» εἶπεν ὁ Ματοκλεί-
 στης. «Ἐτοί θα δούμε ἀπόψε ξένους τό-
 πους καὶ ὅμως πάλι τὸ πρῶτ' ὅθ' βρε-
 θούμε ἔτὸ σπῆτι σου!»

Καὶ κύττα, νὰ ὁ Παυλάκης μετὰ
 κυριακάτικα του πάνω ἔτὸ κατὰστρωμα
 τοῦ πλοίου, ὁ καιρὸς εὐθὺς ἀνοίξει, καὶ
 ἐπλεσαν μέσα ἔτοδς δρόμους, ἐπέρασαν
 τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τότε εἶχαν πειρὰ μπρο-
 στά τους μιὰ μεγάλη, ἀτελειώτη ὀκ-
 λαση. Γρηγορὰ ἔχασαν ἀπὸ τὰ μάτι
 τους τὴν στεριά, ἀλλὰ ἀπὸ πάνω τους
 ποτούσε ἓνα κοπάδι ἀπὸ πελαργούς, οἱ
 ὅποιοι ἤρχονταν ἀπὸ τὴν πατριδα καὶ
 ἐπῆγαιναν ἔτες ζεστὲς χῶρες. Ὁ ἓνας
 πελαργὸς πετούσε πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλον
 καὶ ὅλοι εἶχαν προχωρήσει ἄρκετὰ μα-
 κρυὰ. Ἐνας μόνος εἶχε μείνει πίσω κου-
 ρασμένος, τὰ φτερά του δὲν μπορούσαν
 πεῖε σχεδὸν νὰ τον σηκώσουν ἦταν ὁ
 τελευταῖος τῆς σειράς ὅλοένα μακρύ-
 τερα ἔμενε πίσω, ἔτὸ τέλος ἐπεφτε
 χαμηλὰ-χαμηλὰ μετὰ ἀνοικμένα τὰ φτε-
 ρά του, δὴ - τρεῖς φορὲς τὰ χτύπησε
 βραχίαι, γιὰ νὰ ξαναξηλωθῆ, ἀλλὰ τοῦ
 κάκου τὰ πόδια του ἀγγίζαν ἓνα σχοινί
 τοῦ κρεβιτιοῦ, ἐπειτα γλύστρησε κάτω
 ἀπὸ τὸ πᾶν καὶ πάφ ἔπεσε ἔτὸ κατὰ-
 στρωμα. Ἐνας μετ' ὁ ἕτερος ἔτὸν ἐπια-
 σε καὶ τὸν ἔβαλε ἔτὸν κοτέσι μετὰ τῆς
 κότες, τὲς πάπιες καὶ τοὺς γάλλους
 τὰχε χαμένα ὁ δυστυχὴς μπροστά εἰς
 αὐτοὺς καὶ ἐκρέμαγε τὰ φτερά του.

«Μωρέ, γιὰ κυττάξτε τον!» ἐφώ-
 ναξαν τὰ κοταπούλια. Καὶ ὁ γάλλος ἐ-
 φούσκωσε φοδερὰ καὶ τὸν ἐρώτησε:
 «Ποῖος εἶσαι σύ;» καὶ ἡ πάπιες ἔμπη-
 ξαν ἄγριες φωνές: «Κουνήσου, κου-
 νήσου!»

Καὶ τότε ὁ πελαργὸς διηγήθηκε γιὰ
 τὴν ζεστὴ Ἀφρική, γιὰ τὲς πυραμίδες
 καὶ γιὰ τὴν στρουθοκάμηλο, ποῦ τρέχει
 μέσα ἔτὴν ἔρημο σαν ἄγριο ἄλογο.
 Ἀλλὰ ἡ πάπιες δὲν ἐκαταλάβαιναν τί
 ἔλεγε, καὶ σκουνοῦσε ἡ μία τὴν ἄλ-
 λη: «Τι λές; δὲν εἶνε ἀλήθεια; πᾶς
 καὶ εἶνε κοῦτὸς;» «Καὶ μετὰ τὸ παρα-
 πάνω!» ἐφώνησε ὁ γάλλος καὶ κατα-
 κοκκίνισε καὶ τότε ὁ φτωχὸς πελαρ-
 γὸς θυμήθηκε λυπημένος τὴν Ἀφρική
 του.

«Κομψὰ ποδαράκια ἔχετε!» ἐφώνησε
 ὁ γάλλος «πόσο τὸν πῆχυ, παρακαλῶ.»

«Σράτ, σράτ, σράτ,» ἐφώνησαν ἡ πα-
 πίες ἀλλὰ ὁ πελαργὸς ἔκαμε, πῶς δὲν
 κατάλαβε.

«Μ' ἔναν τέτοιο ἀστεῖομ» τοῦ εἶπε
 ὁ γάλλος «μπορούσατε δὰ καὶ σεῖς λι-
 γάκι νὰ χαμογελάσετε! Ἡ μήπως δὲν
 ἦταν ἴσως πετυχημένος; ὦ, αὐτὸς ἔ-
 βλάκα δὲν σκαμπαζέει ἀπ' αὐ-
 τὰ! ὅς ἔξαικολουθῶμε μετὰ νὰ δια-
 σκεδάζωμε.» Καὶ ἄρχισε νὰ φωνάζῃ
 κλοῦ-κλοῦ καὶ ἡ πάπιες ἔκαναν «γκι-
 γκάκ, γκιγκ-γκάκ.» Αὕτῃ ἦταν ἡ διασκε-
 δασί τους.

Τότε ὁ Παυλάκης ἀνοίξε τὸ κοτέσι
 καὶ ἐφώνησε τὸν πελαργὸ καὶ αὐτὸς ὤρ-
 μισε ἔς αὐτόν, «ἔτὸ κατὰστρωμα» εἶπε
 ξεκορυσθῆ ἴσως καὶ ἐφῆνονταν νὰ ἐπι-
 χριστῆ τὸν Παυλάκη μετὰ τὸ κεφάλι
 του. «Ἐπειτα ὠρμησε μετ' ἀνοικτὰ φτερά
 ἔτὸν ἄερα καὶ πέταξε γιὰ τοὺς ζεστοὺς
 τόπους ἀλλὰ ἡ κόντες ἔκακχαρίζαν, ἡ
 πάπιες ἐφώνησαν καὶ ὁ γάλλος ἔβρινε
 κατακόκκινος ἀπὸ τὸν θυμὸ του.

«Τὸ πρῶτ' ὅθ' ἀφῶμε συῦπα ἀπὸ κα-
 τὰστρωμα» εἶπε ὁ Παυλάκης ἐξόπνησε
 καὶ εἶδε τὸν ἐαυτὸ του ἔτὸν μικρὸ του
 κοσθητάκι. Παράξενος ταξέειδι ἀλήθεια
 εἶχε ἀμῆ αὕτῃ τῇ βραδίτῃ μετὰ τὸν Κύρ
 Ματοκλείστη!

(Ἐπειτα συνέχεια.)
 (Ἐκ τῶν τοῦ Ἄρδερσεν)
 Ν. Ι. Χ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ἦτοι Βιβλία τεχνικά, μορφωτικά καὶ ἠθικά.
 ἐκδοθέντα ἀπὸ τῆς Διαπλάσεως τῶν Παίδων
 καὶ πωλούμενα ἐν τῷ Γραφείῳ αὐτῆς

Συνέχεια τοῦ Καταλόγου ἴδε σελ. 102.

ΒΑΪ-ΤΑΝ ΖΕΡΑΗ

περιπετειώδεις διήγημα ἔξιστορεῖ μιαν περιήγη-
 σιν ἐνὰ τὸν Καύκασον μετὰ ἄρκετας ἐκ τοῦ Γαλ-
 λικοῦ ὑπὸ Σοφίας Δήλου. Τιμᾶται ἄδεν 1,50.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Παιδικὸν διήγημα διδακτικώτατον καὶ ἐπαγω-
 γατικόν, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τῆς Ἐθ-
 δοξίας Δουποῦ, ὑπὸ Ἀριστ. Π. Κουρτίδου.
 Ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ βιβλίου
 τοῦτου παραμένει εἰς τὸν ἀναγνώστην βαθυτάτη.
 Τιμᾶται φρ. 1,50.

Η ΜΟΥΣΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Συλλογὴ ὠραϊοτάτων παιδικῶν ποιημάτων, κα-
 τὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀποστολὴν, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου
 Κατακουζηνῶ. Τιμᾶται ἄδεν φρ. 1,50 χρυ-
 σόδετον φρ. 2,50.

[Ἐπειτα συνέχεια τοῦ Καταλόγου]

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὀμικρὸς Στάθης, βλέπων ἀχαρῆρον, ὁ ὅποιος
 ἔσθονεν μετ' ὁλον κόπον μέγα βάρος, λέγει πρὸς
 τὸν φίλον του Γεώργιον:
 —Τὶ κοῦτὸς ἀνῆρωπο; δὲν πληθύνει ἓνα
 κάρρο, νὰ τοῦ τα κουβαλήσῃ;

ΔΙΑΠΛΑΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Η ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ὀλίγοι, πολὺ ὀλίγοι κατώρυσαν νὰ ἀνακλύ-
 ψουν τὸν μικρὸν Τάκην εἰς τὴν Μαγικὴν Εἰ-
 κόνα τοῦ 12ου φυλλαδίου. Οἱ ἄλλοι ἐψέξαν, ἔ-
 δρασαν, ἐπεισώμασαν, ἐγύρισαν τὴν εἰκόνα ἀπὸ
 ἄλλης πᾶς μεριᾶς, ἐχάλασαν τὸν κόπον, ἀνε-
 σπάσσαν οἰκείου, καὶ φίλου... τίποτε!
 Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ Μαγικὴ Εἰκόνα ἦτο πολὺ
 ἐπιτυχὴς, διότι ὅση δυσκολώτερα εὐρίσκειται τὸ
 κρυμμένον πρόσωπον, τόσον περισσότερον ἐν-
 πληροῦται... ὁ σκοπὸς τοῦ ζωγράφου Ἠλίας
 θεία εἶνε ὅμως, ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπὸ οὗς
 πρῶτον φορᾶν εἰδὲς τοιοῦτου εἶδους εἰκόνα, καὶ
 ἐπομένως οὐδεὶς ἐπιπὴν ἡ πέτρα, ἡ ὅποια θὰ εἶνε
 διενόησις εἰς τὴν εὐρεσίαν τοῦ κεκρυμμένου προ-
 σώπου. Ἐρχομαι λοιπὸν σήμερον νὰ σᾶς τὸ ἀ-
 ποκαλύψω.

Δεξιῶ, ἡ εἰκόνα ἀρχίζει ἀπὸ ἓνα τραπεζίκι (τὸ
 ὅποϊον δὲν φαίνεται ὀλόκληρον) μετ' ἀπέκταμα
 καὶ μετ' ἀνώδοχον ἐπάνω. Τὸ εἶδεται;...
 Ἐ, λοιπὸν: τὸ κάτω μέρος τοῦ ἀπέκταματος
 τοῦ τραπεζίου αὐτοῦ σχηματίζει τὸ πρόσωπον τοῦ
 Τάκη. Τὸ σματάκι του ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ
 κάτω μέρος τοῦ φορέματος τῆς μητέρας του (ἔως
 ἐκεῖ ποῦ ἀρχίζει ἡ ποδιά τῆς). Τὰ ποδαράκια
 του εὐρίσκονται εἰς τὸ δάστημα τὸ μετὰ τοῦ
 πατέρα καὶ τῆς μητέρας, καὶ σχηματίζονται ἀπὸ
 ὀλο γραμμάς τοῦ πατώματος, καὶ ἀπὸ τὴν ἄκρην
 τοῦ χαλιοῦ πατεῖ δὲ ὁ μικρὸς Ἰωάννα ἐπάνω
 εἰς τὸ παντάλον τοῦ πατέρα του. Τώρα ποῦ ἡ-
 ζήτετε αὐτὰ, στρέψτε τὸ φύλλον οὕτως ὥστε
 ἡ πρὸς τὰ ἀριστερὰ πλευρὰ τῆς εἰκόνας νὰ ἔλθῃ
 κάτω, καὶ τότε θὰ ἴδητε ὀλόκληρον καὶ ὁρατόν
 τὸν μικρὸν Τάκην, μετὰ τὰ χεράκια του εἰς τὲς
 τσέπες, καὶ μετ' ἓνα ὕψος... σὰν νὰ μὴν εἶχε κά-
 μη τίποτε, σὰν νὰ μὴν εἶχε σπᾶση τὰ βράζα καὶ
 τὸν καθρέπτην, σὰν νὰ μὴ εἶχε βασιάνησι
 τίποτον!

Ἐ, σᾶς ἤρесе;... Ποῦ νὰ ἴδητε τώρα καὶ
 τὰς ἄλλας Μαγικὰς Εἰκόνας τὰς ὁποίας θὰ
 δημοσιώσω. Διότι, μᾶθετε, ὅτι ἔχω ὀλόκληρον
 σειράν.

Ἀπὸ τὴν χαριτωμένον ἐπιστολήν τῆς Ἐρι-
 νῆς Πρωιάς, ἀποσπασάω αὐτὸ τὸ ἀνεκδότον:
 «Εἰς κύριος ἐπεσκέπτετο μιαν φιλικὴν του οἰκο-
 γινεῖαν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος. Μετὰ τὸν
 συνῆθι χαιρετισμόν, συνήπτετο τακτικὰ ὁ εἶξ
 ἀλόγος μετὰ τοῦ ἐπισκέπτου καὶ τῆς οἰκοδε-
 σπίνης:—Ὁ α΄. Ἐγώ, βλέπω...—Ἡ β΄.
 Ἐγώ, βλέπετε... Ἀλλὰ θὰ μοῦ εἰπῆτε διατί
 μοῦ διηγείται τὸ ἀνεκδότον αὐτὸ ἡ Ἐρινῆ
 Πρωιά; Ἡ γ΄. Ἡ φύμη τοῦ λόγου, βλέπετε...
 Μετ' ἀπείρου συγκινήσεως ἔλαβα τὴν ἔξτε
 ἐπιστολήν: «Ποῦ οὐσ παρακαλῶ ὡς εἰς τὸ
 ἀποτέλεσμα τῶν Διαγωνισμῶν, εἰς οὗς εἶχε λά-
 βῃ μέρος ἡ περιγλυμμένη μου ἀδελφῇ Χρυσούλα,
 δημοσιεύσθαι τὸ ψευδώνυμόν της, εἰς ἡν σειράν θὰ
 ἐπιμοσιεύετο ἐάν εἶξ, καὶ θέλετε μετ' ὀποχρωσῆ-
 σις τῶν προσήκοντος σεβασμοῦ, Π. Γ. Κε-
 κροῦ. Εὐχαριστῶ; θὰ ἐκτελέσω τὴν εὐσεβῆ πα-
 ραγγεῖαν τῆς θεληματικῆς ἀδελφῆς.»

Δι' ἀπορία σου, **Πετραλία Ἀραβία**, προέρ-
 χονται ἐκ τοῦ δῆθεν ἀνεγνώσεως τὸν Ὀδῆγόν
 τοῦ Σουδοῦ. Τὸν ὅποϊον ἐδημοσίωσα εἰς
 τὸ πρῶτον φυλλάδιον τοῦ 1898. Ἀνεγνώσετ' ὅ-
 λον καὶ μετ' ἀπείρου συγκινήσεως, καὶ τότε θὰ μάθῃς τί
 πρέπει νὰ πρῆξῃ.

Ποῦ μετ' ἀνεκρήντην ἡ ἐπιστολή σου, Ἐρι-
 νῆν Χαλκίην. Πόσον ἐγάρην διὰ τὴν τελειαν
 ἀπόφασιν τῆς προσήκοντος μητρὸς σου! Σὲ ζη-
 λήσω διότι ὑπὲρ τοῦ «ἡ μικρᾶ τῆς νοσοκόμου» Σοῦ
 εἶδθῃ ἀγορμὴ νὰ πρῆξῃς ὑπὲρ αὐτῆς τὸ ἕκαστον
 ἀμυροστον εἰς ὅτων ἔπραξεν ἐκείνη ὑπὲρ σοῦ!...
 Ὁ Ἐθνομὰς ἕνας μου περιγράφει τὴν ἐκ-
 δραμὴν τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου μετὰ τῶν
 καθηγητῶν των, μέχρι τῶν ἀρχαίων Ἰάπων τοῦ
 Ναυπλίου. Μετὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῶν ὑπογειῶν ἐ-
 κείνων, ἀνῆλθον εἰς τὴν κορυφήν τοῦ ὄρους, ὅπου
 ὁ καθηγητὴς κ. Βαχαλιώδης ὠμίλησε ὠραϊότατα
 περὶ Ναυπλίου, ὄσο μετὰ τὴν τάξιν σου τὴν
 ἀπῆλθον τὸν γλωσσὸν διάλογον τοῦ κ. Βενω-
 πόου τοῦ «Ἰσοκράτους» ἕως ἐτελείωσεν ἐν μέ-
 σῳ ζωρῶν χειροκροτημάτων. —Ἐπίσης ὠραῖα
 καὶ τὸ **Φωτοδόλον Τάκων** μου περιγράφει τὴν
 εἰς Πεντέλην ἐκδρομὴν τῶν μαθητῶν.

Βεβαίως, Ἄρατε, θὰ παρακολούθησθε δι' εἰ-
 δικὸν ἀντιπροσώπου τοῦ «Παναχαϊτικοῦ Ἄγῳ-
 νας» ἀπ' οὗ πολλοὶ ἔξ ἐκείνων οἱ ὅποιοι θ' ἀγα-
 νισθοῦν, εἶνε συνοδουμένοι. Ἄν δὲ νικήσῃ
 κανεὶς ἐξ αὐτῶν, θὰ δημοσιώσω καὶ τὴν εἰκόνα
 του.

Μὴν ἀνησυχεῖς. Ἀρχινάναρχε **Θεμιστοκλῆ**,
 ὅλα τὰ τετράδιά σου ἐστῆλθον, διότι ὅλα ἦσαν
 σεμνότηα καὶ ὠραϊότατα, ἄντι τοῦ ἔλαχιστου
 ὑπανιγημοῦ. Εἰς ἐκεῖνον ποῦ μ' ἐρωτᾶς σοῦ ἄ-
 παντῶ, ὅτι εἶνε ἐπίσης δύσκολον καὶ μέγα νὰ
 γίνη τις ἔξοχος καὶ εἰς τὴν Τέχνην καὶ εἰς τὴν
 Ἐπιστήμη. —Ἀνεγνώσω μετὰ χαρὰν τὰ ποιημα-
 τία σου, τὰ ὅποια μου ἤρσαν πολὺ. Ὁ κ.
 Φαίλων σ' εὐχαριστεῖ διὰ τὴν ἀφιέρωσιν.

Ποτὲ μου δὲν εἰδῆσας, **Νεράϊδα τοῦ Ἄλ-**
φειοῦ, τὴν ἔκτενῆ ἐπιστολήν εἰς ἀγαπώτερον ὄ-
 ραν. Τὴν ἐρρούρηξα κυριολεκτικῶς. Ἄ! μετ' ἡ
 ὠραία ἡ περιγραφή τῆς ἐκδρομῆς σᾶς! Ἐταξέ-
 δευσά κα' ἐγὼ ἔως τὰς Μυκήνας καὶ ἐγύρισα
 μαζί σου.

«Ἐγὼ μολοῦντι εὐρίσκομαι εἰς Γαλίαν, —μου
 γράφει ἡ **Φωινίκη**,—εἰς τόπον ὅπου τὰ περιο-
 δικὰ εἶνε ἀρθρα, καὶ εἶχα πολλὰ, ἅμα ἔμαθα
 ἑλληνικὰ τὰ ἄρρα δια αὐτὰ ὄχι διότι εἶνε
 κακά, ἀλλὰ ΔΙΟΤΙ ΕἶΝΕ ΕἶΝΕ. Καὶ τώρα
 εἶμαι πολὺ ευχαριστημένη μαζί σου». Ἴδε ἀλη-
 θῆς Ἐλληνικαί, ἐν ἡ δόλος οὐκ ἔστι!

Φιλίππερις Ἰάκ, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ
 ἐξέλεξα πρὸς ἀνεκτεταστίν τὸν παλαιόν. Προ-
 σοχῇ τώρα νὰ μὴ γίνῃ καὶ τοῦτο ψαλγιώτων.

Ἀνδρῆς Εἰδῶνος, τὰς 10 δραχμας τοῦ Ἄν-
δρείου Ἀργοναύτου, ἀντὶ τῶν ὀπῶν ἐδ. κα οὐσα
 νὰ λάβῃς βιβλία, ἐνεργάμα ἐπ' ὄνοματί σου εἰς
 τὸ Ταμιεῖον τῶν Ἀπορῶν, συμφώνως μετὰ τὴν
 παραγγεῖαν σου.

Διακρίθεται Μαθήρια, εὐχαριστῶς δέχομαι
 τὴν πρότασιν σου, διότι φαίνεται πολὺ καλὴ
 κέρη. Γράψε μου ὑπὸ ποίαν διεύθυνσιν ἐπιθυμῆς
 νὰ σοῦ στέλλω τὸ φύλλον.

Ἀνθυμῆ Μενεξέ, νὰ εἶσαι βεβαίος ὅτι ὁ
 διανομὸς τοῦ ταχυδρομίου πταίει. Ὅλων τῶν
 ἐν Ἀθήναις συνοδουμένων τὰ φυλλάδια παραδί-
 δονται εἰς τὸ Ταχυδρομῆον συγχρόνως.

ὄλον καὶ μετ' ἀπείρου συγκινήσεως, καὶ τότε θὰ μάθῃς τί
 πρέπει νὰ πρῆξῃ.
 Ποῦ μετ' ἀνεκρήντην ἡ ἐπιστολή σου, Ἐρι-
 νῆν Χαλκίην. Πόσον ἐγάρην διὰ τὴν τελειαν
 ἀπόφασιν τῆς προσήκοντος μητρὸς σου! Σὲ ζη-
 λήσω διότι ὑπὲρ τοῦ «ἡ μικρᾶ τῆς νοσοκόμου» Σοῦ
 εἶδθῃ ἀγορμὴ νὰ πρῆξῃς ὑπὲρ αὐτῆς τὸ ἕκαστον
 ἀμυροστον εἰς ὅτων ἔπραξεν ἐκείνη ὑπὲρ σοῦ!...
 Ὁ Ἐθνομὰς ἕνας μου περιγράφει τὴν ἐκ-
 δραμὴν τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου μετὰ τῶν
 καθηγητῶν των, μέχρι τῶν ἀρχαίων Ἰάπων τοῦ
 Ναυπλίου. Μετὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῶν ὑπογειῶν ἐ-
 κείνων, ἀνῆλθον εἰς τὴν κορυφήν τοῦ ὄρους, ὅπου
 ὁ καθηγητὴς κ. Βαχαλιώδης ὠμίλησε ὠραϊότατα
 περὶ Ναυπλίου, ὄσο μετὰ τὴν τάξιν σου τὴν
 ἀπῆλθον τὸν γλωσσὸν διάλογον τοῦ κ. Βενω-
 πόου τοῦ «Ἰσοκράτους» ἕως ἐτελείωσεν ἐν μέ-
 σῳ ζωρῶν χειροκροτημάτων. —Ἐπίσης ὠραῖα
 καὶ τὸ **Φωτοδόλον Τάκων** μου περιγράφει τὴν
 εἰς Πεντέλην ἐκδρομὴν τῶν μαθητῶν.

Βεβαίως, Ἄρατε, θὰ παρακολούθησθε δι' εἰ-
 δικὸν ἀντιπροσώπου τοῦ «Παναχαϊτικοῦ Ἄγῳ-
 νας» ἀπ' οὗ πολλοὶ ἔξ ἐκείνων οἱ ὅποιοι θ' ἀγα-
 νισθοῦν, εἶνε συνοδουμένοι. Ἄν δὲ νικήσῃ
 κανεὶς ἐξ αὐτῶν, θὰ δημοσιώσω καὶ τὴν εἰκόνα
 του.

Μὴν ἀνησυχεῖς. Ἀρχινάναρχε **Θεμιστοκλῆ**,
 ὅλα τὰ τετράδιά σου ἐστῆλθον, διότι ὅλα ἦσαν
 σεμνότηα καὶ ὠραϊότατα, ἄντι τοῦ ἔλαχιστου
 ὑπανιγημοῦ. Εἰς ἐκεῖνον ποῦ μ' ἐρωτᾶς σοῦ ἄ-
 παντῶ, ὅτι εἶνε ἐπίσης δύσκολον καὶ μέγα νὰ
 γίνη τις ἔξοχος καὶ εἰς τὴν Τέχνην καὶ εἰς τὴν
 Ἐπιστήμη. —Ἀνεγνώσω μετὰ χαρὰν τὰ ποιημα-
 τία σου, τὰ ὅποια μου ἤρσαν πολὺ. Ὁ κ.
 Φαίλων σ' εὐχαριστεῖ διὰ τὴν ἀφιέρωσιν.

Ποτὲ μου δὲν εἰδῆσας, **Νεράϊδα τοῦ Ἄλ-**
φειοῦ, τὴν ἔκτενῆ ἐπιστολήν εἰς ἀγαπώτερον ὄ-
 ραν. Τὴν ἐρρούρηξα κυριολεκτικῶς. Ἄ! μετ' ἡ
 ὠραία ἡ περιγραφή τῆς ἐκδρομῆς σᾶς! Ἐταξέ-
 δευσά κα' ἐγὼ ἔως τὰς Μυκήνας καὶ ἐγύρισα
 μαζί σου.

«Ἐγὼ μολοῦντι εὐρίσκομαι εἰς Γαλίαν, —μου
 γράφει ἡ **Φωινίκη**,—εἰς τόπον ὅπου τὰ περιο-
 δικὰ εἶνε ἀρθρα, καὶ εἶχα πολλὰ, ἅμα ἔμαθα
 ἑλληνικὰ τὰ ἄρρα δια αὐτὰ ὄχι διότι εἶνε
 κακά, ἀλλὰ ΔΙΟΤΙ ΕἶΝΕ ΕἶΝΕ. Καὶ τώρα
 εἶμαι πολὺ ευχαριστημένη μαζί σου». Ἴδε ἀλη-
 θῆς Ἐλλην

με λησιμάνειν (μωσοῦσιδας) — ὁ Δμ. Δρίθας συγχαιρεί, καθὼς καὶ πλείοσι ἄλλοι, τὸν Νικόλαον Καροῦνην διὰ τὸ βραβεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπιμετρεῖ μετ' αὐτοῦ ἀλληλογραφεῖν — ὁ Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου ζῆτει τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχιναυάρχου Θεμιστοκλέους — τὸ Ἄψε Σόφου ἐρωτᾷ τὴν Ναυτοπούλιν ἂν θῆ φύγη γράμματα δ' ἀπὸ τῆν Κεφαλληνίαν. —

Ὁ «Σύμπληρον Συναγερμῶν» τὸν «Σύλλογον Χαλκίδου.»

Διὰ τῆς γραμματικῆς τοῦ Αγκύρας τῆς Φιλίας τὰ ἴδια πού του εὐχάρηθη τοῦ εὐχεταί κ' ἐκεῖνος.

Συνουδευμένα με διπλάς εὐχάς ἐπιτυχίας.

Αἱ νοικαὶ πληροφორίαι παραλείπονται ἐλλείψει χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάν-ταλλάξουν: Τὸ Πράσινο Λειβάδι μετ' τὴν Μέλλουςαν Καλλιτέχνηα καὶ Ναυτοπούλιν — ὁ Ἀσητέης τοῦ Μέλανος Ἀρηνοῦ μετ' τὸν Φλίτ-Φλίτ καὶ Ναυτοπούλιν — ὁ Ἀμοδαῖος μετ' τὸν Διδότου. Τί με μέλει, ἄδραν τοῦ Δουνοῦ, ἄδραν τῆς Φιλίας καὶ τὸν Τσὼν — τὸ Ἰονίου Πέλοπος μετ' τὸν Κεραννοβόλον Δία, Ἐρασίμη, Δουκὴν Λιόνα καὶ Δουκὴν Πόλιν — ἡ Ἐομεράδου μετ' τὸν Τοξοῖδα Ἀρτεμίου, Ἀργαίαν Ἀστέρα καὶ Ναυτοπούλιν — ἡ Ἀρχαία Ἑλληνίς μετ' τὸν Πίφ Πίφ. — Ὁ Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου μετ' τὴν Ὑπολαίδα — ὁ Φιλοθάνατος μετ' τὸν Ταπεινὸν Ἴον. Σερητευμένην Ἑλληνοπούλιν. Γλυκεῖαν Ἐλπίδα καὶ Ἀη-Χούγγ-Τσούγκ — ὁ Σπακινοῦ Φεγγίτης μετ' τὴν Λουκίαν Φουσταρέλλαν. Τζι-Τζι-Μπούμ-Μπούμ. Κροκοπέπλον Ἡδ. Κῆμα τῆς Σαλαμίνος καὶ Μικρὸν Τυμπασιστήν — ὁ Δμ. Π. Δρίθας μετ' τὴν Ἀδραν τοῦ Βουνοῦ. Παλληκάρη τῆς Λαζίας, Ἀρσάνθη. Ἀ. Στεφανίδου, Ἀργύρη. Α. Σαπουνάκη, καὶ Μικρὸν Τυμπασιστήν — ὁ Ἀρχιναυάρχος Εὐδοκίμης μετ' τὴν Μέλλουςαν Καλλιτέχνηα, Πολυκὸν Ἀστέρα, Μαρίαν Πρεζάνη καὶ Μικρὸν Τυμπασιστήν. — ὁ Κάτοξ Βρέστο μετ' τὸ Μὴν τὸ πῆς ὁ κανένα, Ἀδραν Βύρων. Φιλέλληνα Μικρασιστήν. Τρεχαγρεπυτοῦλον καὶ Βελέτση — ὁ Σουλιανὸς Ἰππότης μετ' τὴν Κροσταλλόδη Πηγὴν Λουκίαν Πόλιν, Ἀνθισμένον Μενεξέρη Καρανίδα καὶ Ἀδραν τοῦ Βουνοῦ. — ὁ Φαρδυναλὸς μετ' τὸ ὄνομα τοῦ Καραμπυμπά — ὁ Ἑρηνιστὴς τῶν Ψευδοκίμων μετ' τὴν Παλιόριαν τοῦ Βόρειου, Ἑλληνικὴν Σημαίαν καὶ Γενναίαν Σουλιάτισσαν. — ἡ Ὑποβρυχίας Ἀμυνα μετ' τὴν Κροκοπέπλον Ἡδ Μοναχὴν τῆς Περτέλης καὶ Ἀστροφεγγίαν, ὁ Μεταγχευοῦς Γαλατιομάτης μετ' τὴν Τοξοῖδα Ἀρτεμίου καὶ Σερητευμένην Ἑλληνοπούλιν. — ὁ Παρ Ν. Ζερβός μετ' τὸν Ἀλέξανδρον Καραπάριν — ὁ Ὑποβρυχίας Δόκιμος μετ' τὴν Ἀνδαλουσιάν, Ταρίαν-Ταρόλια, Μαρίαν Μεγαπάνου καὶ Στέφανον Βουλγαροῦ — ἡ Πετραία Ἀραβία μετ' τὸν Ῥωμαῖον Κικέρωνα καὶ Μαργαριταρέιον Στανρόν. — ὁ Γενναῖος Λέβιος μετ' τὸν Τσὼν Τσὼν, Ἀστρούλακι τῆς Λέσθου. Ναυτοπούλιν καὶ Σανθὴν Ἑλληνοπούλιν — ἡ Ἰπποδωμάστρια μετ' τὸν Θανασιτήν τῶν Ὑποβρυχίων Τεχνῶν, Ἰωάννην Γρεῦ, Πάλλουσαν Καρδίαν καὶ Σατανῶν. — ἡ Μόδα τῆς Ἀστρονομίας μετ' τὸ Τόξον τοῦ Φοῖβου, Ἀνδρέον Εὐλαίου. Τσὼν Τσὼν καὶ Βικτωρα Κοκκινάτην. — ὁ Ἑθνικὸς Ὑμνος μετ' τὸν Κουταλιανόν, Ἀνθισμένην Λουγαίαν, Ἀδραν Βύρων. Παπαρούαν τῆς Περτέλης καὶ Καρχηρίαν τοῦ Αἰγαίου. ἡ Χειμωνιάτικη Διακάδα μετ' τὴν Μέλλουςαν Καλλιτέχνηα. Μὴν τὸ πῆς ὁ κανένα καὶ Ἀιθίδα. — ἡ Σανθὴ Καρζιωτίσση μετ' τὸν Κόντη Ραπαπάκη. Τρελλὸ Ἀεράκι, καὶ Ἄψε-Σόφου. — ἡ Γενναία Σουλιάτισσα μετ' τὸν Κόντη Ραπαπάκη, Ζήτην, Τρελλὸ Ἀεράκι καὶ Ταρα-

γριαλ Κόρη — ἡ Κόρη τῆς Ἑλλάδος μετ' τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν — τὸ Δασίδες Πήλιον μετ' τὴν Ναυτοπούλιν, Κόρη τοῦ Πηλίου Κομησοῦν τοῦ Φαλήρου, τῆς Δὴν Κιχόντην καὶ Κόντη Ραπαπάκη. — ὁ Ἀγγυρολογικὸς καιὸς μετ' τὸν Ἀργύρον Σαπουνάκη, Ἡλιόλοιστον Πρωϊὸν καὶ Σαπιδά. — ὁ Μπάμ-Μπούμ μετ' τὸν Μικρὸν Διάβολον καὶ Ἀντίο Μαστέλο. — ὁ Δμ. Δρίθας μετ' τὸν Παπουτσω μένον Γάτον, Τσανκιδίαν τῆς Τερψιθέας, Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου, Βασιλέα τῶν Ὁρέων, καὶ Τερπικέραννον Δία.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Τζι-Τζι-Μπούμ-Μπούμ (διὰ τὴν σύντομη ἢ ἐπιτομὴ σου;) Μεταγχευοῦς Γαλατιομάτην (πολὺ καλὸν τὸ ποιηματάκι σου, ἀλλὰ εἶπα, διὸ ἔργα τῶν συνδρομητῶν μου δὲν δημοσιεύω). Ἀκρίταν (ὁ ὅποιός ἔχει ἕνα θεῖον, μὴθ' ἕτη τῆς Ἀτάξιος τοῦ Δημοσίου Σχολείου, φαντασθεῖτε τί μεγάλη θεοί!) Μικρὸν Συμπληρωτικόν, Ψίτ-Ψίτ, (εἰς ὅλας σου τὰς ἐρωτήσεις ἀπαντᾷς καὶ) Μικρὸν Ὀπλαρχηγόν, Ἀρσέρων Χορταράκι, Παταγιάτην Α. Οικονομίδην (ευχαριστῶ θερμῶς ἔστειλα τὴν ἐπιστολήν σου πρὸς τὸν Κολοσοῦν τῆς Ρόδου), Γενναίον Λέβιον (ἔσσειλα) Ἀδραν τοῦ Φαλήρου (ἔστειλα ἕνα ἔργον, μὴ λυπηταί νὰ ἐξοδέσῃς δι' ἐστὶ σὲ τέρπει καὶ σὲ διδάσκει) Ἀστρον τῆς Ἀδύτης (τὸ ὁ ποῖόν ἀπὸ τοῦ διαγωνισμοῦ ἠγάπησε τόσο πολὺ τὴν Ζωγραφικὴν, ὡς εἶπε τοῦ χρόνου θὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον ἀλλὰ καὶ τὸ καλοκαίρι εἰς τὸ Μαρσῦσι τὴν ὥραία πού θὰ περάσῃ!) Μουρμουροῦσαν, Χειμωνιάτικην Διακάδα, (ὁ κ. Φαίδων σ' ἐυχαριστεῖ δι' ὅσα γράφεις, εἰ ἀδιαφύροσα ἐπιστολὴ!) Ἀντίο Μαστέλο, Ἀδγερινὸν (ἔστειλα μετ' τὴν γραμματοπληθμύσαν αὐτὴν καὶ ἡ μετάδοσις μίαν πληροφορίαν, εἰς ἀρκετὴ ἀπάντησις, κατενοουσιασμῶς ὁ κ. Φαίδων μετ' ὅσα γράφεις), Κόρη τῆς Ἑλλάδος (ἡ ὁποία εἶχε νὰ μου γράψῃ τόσο καιρὸν!) Δασίδες Πήλιον (πάν μέτρον ἕριστον) ἔχει δίκην ὁ μπαμπᾶς καὶ ἄλλοι ποῖοι κληρονομοῦμε!) Ἀγγυρολογικῶτατον Μπάμ-Μπούμ, Δμ. Δρίθας (λάθος εἰς τὴν ἀιθμῶσιν δὲν ἔχει σημασίαν) Ζεφερὸν-Μεσσαίωνα (πρῶτην φορὰν ἀκούω τὸ βιβλὸν τοῦτο καὶ ὅπου πρώτιστα, δὲν τὸ ξέσυραν) Ἐμπεδοκλέα (μικρὸν τὸ κακόν!) Πίφ Πίφ, Λιονοσκεπὴ Ὀλυμπόν (νὰ γράψῃς τὴν πόλιν καὶ ὄχι τὴν συνοικίαν οἱ ἀποπειραθέντες τὴν δολοφονίαν καταδικάσθησαν εἰς θάνατον). Ψάλλοντα Ῥυάκια (ἕνη εἶνε ἕλλος) Τριόστιον Ἀπόλλωνα Γλυκεῖαν Ἐλπίδα (ναι, πολὺ ἐχάρηκα πού μου ἔγραψαν ὁ ἀδελφός σου) Ποιητικὸν Νάρκισσον (εἰ ἐβουσιώδης καὶ πατριωτικὴ ἐπιστολή!) Δέαν (ζοῖρω πολὺ πού εἶσαι καλλιτέρα καὶ ἀνοπομονῶν νὰ γίνῃς ἐντελὸς καλὰ στείλε καὶ τώρα τὸ τετραδίον σου, δὲν περάσει) Κλέοβιν τὸν Φιλομήτορα (ναι) Μακαρούδαν, Ἀντιγόνην (ἡ ὁποία εὐρίσκει τὴν Ἐσφιγγά τῶν Πάγων) τὸ ἀνώτερον μυθιστόρημα ἐξ ὧν ἔδη-μωσίσθηα μέχρι τοῦδε) Ἀτταγίδα (ναι, ὠραῖον σὲ συγχαιρῶ διὸ τὴν γυναικικὴν τὸ φινδύνωμον Φεγοτοπούλα τὸ ἔχει ἕλλη) Φιλέλληνα Μικρασιστήν, Ἀλέξανδρον Μεγαλήτην (συ πρῶτον νὰ στείλῃς πρῶτος ἔσσεις) Κόρη τοῦ Ναυπλίου (ἡ ὁποία ἀνεῖς ἤδη τὸν Τάχην μὲ γὰ νὰ ἰδῶμε, ἦτον ἐνεῖνος;) Σχαφδάκι, (ἄ μὴ πιστεύῃς καὶ τόσο πολὺ τὰ θύερα!) Ἀτταγίον Ρόδου (πῶς; πάντοτε σοῦ ἀπαντῶ ὁ Θεὸς μαζί μετ' τὸν 23ον, χρυσίδειοι φρ. 5) Μόδα τῆς Ἀστρονομίας (ἡ ὁποία ἐχάρη πολὺ πού ἔχω τώρα ἀντιπρόσωπον εἰς τὴν Ῥωσίαν τὸν κ. Μάλτον, καὶ δὲν θὰ δυσκολευταί πλέον εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν χρημάτων) Μαθρον Πρίγκιπα κτλ κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετ' τὴν 28 Μαρτίου ἀπαντήσω εἰς τὸ πραεγεῖ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ἈΣΚΗΣΕΙΣ
Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 17 Μαΐου
Ὁ Ζερβὸς τὸν ἄσπρον, ἐπὶ τῶ ὄπτιον δὲν νὰ γράφῃ τὰς λύσεις τῶν οἰ διχαυινόμενων. Πινακεῖται ἐν τῷ Ἐσφιγγῶν κ. εἰς ἀρχαίους, ὡς ἔστας, πᾶσι τῶν 21 φύλλα καὶ τιματῶν φρ. 1.

161. Συλλαβογράφος.
Εἰ. δύο φθόγους μουσικῶς, στοιχεῖον ἂν συνάψῃ. Ἔνα Ῥωμαῖον στρατηγὸν ἀπλούστατα θὰ γράψῃ. Ἐστία ὑπὸ τοῦ Ἀρχιναυάρχου Θεμιστοκλέου.
162. Ἀναγραμμιστός.
Εἶμαι πόλις τῆς Ἀσίας, ἂν με ἀναγραμμαιστῆς. Αὐτοκράτορος τὸν τίτλον περιουθὸς θὰ σχηματίσῃ. Ἐστία ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Τυμπασιστήου.

163. Μεταγχευοῦς.
Βγάλε δὴ καὶ βγάλε γω
Καὶ θὰ ἰδῆς εἰς τὸ φερόν.
Πῶς τὸ σχῆμά μου θ' ἀφίσω
Καὶ ἔσθ' ἄνευ τῶ καθῆσθαι.
Ἐστία ὑπὸ τοῦ Πηροῦ τῆς Κρήτης.

164. Μωδαϊκόν.
Ὁ ὑψηλὸς ΑΒΤΟΣ, ἡ ΑΥΡΑ τῶν ὀρέων
Τὸ κοῖλον ΔΩΜΑ τ' οὐρανοῦ, ἡ μωροδῶλος ΦΥΣΙΣ
Σοῦ δίδουσι τὰ συστατικά, δι' ὡν πτηνὸν ὄραον
Μπορεῖς νὰ σχηματίσῃς.
Ἐστία ὑπὸ τοῦ Λουῖου.

165. Αἰνίγμα.
Τυφλὸς εἶνε καὶ σὲ βλέπει,
Νὰ τὸν δῆς δὲν εἴμπορεῖς.
Ἐστία ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μουῦ.

166. Κρουτογράφικόν.
1234526789 = Ἦρος ἰταλός.
2389 = Θεὸς τῶν Ἀρχαίων.
349 = Μέλος τοῦ σώματος.
46429 = Μέγα πόλημα.
52524 = Ἐπιπέδιον.
6432 = Νόμισμα.
74538 = Χωρίον ἑλληνικόν.
832 = Θεὰ τῶν Ἀρχαίων.
9432 = Πρόσωπον ἐκ τῶν τῆς Γροσφῆ.
Ἐστία ὑπὸ τοῦ Σουλιανοῦ Ἰπποῦ.

167—170. Μαγικὰ Συλλαβὴ.
Τὴ ἀνταλλαγὴ ἑνὸς οἰουδῆριτος γράμματος ἐκαστῆ τῶν κάτωθι λέξεων διὰ μίαν συλλαβὴν πάντοτε τῆς αὐτῆς, σχηματίζουσι ἄλλας τὸσας λέξεις: ἄλιος, ἄμα, κηρὸς, ἔλλα.
Ἐστία ὑπὸ τοῦ Βαλάντου Ρουκ.

171. Συλλαβικὴ Ἀκροστοιχίς.
Αἱ ἀρχικαὶ συλλαβαὶ τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸνομα ποιητοῦ.
1. Ἄλιος. 2. Πόλις τῆς Βοιωτίας. 3. Κριτὸς Ἑυρωπαϊκόν. 4. Πτηνόν.
Ἐστία ὑπὸ τοῦ Ἀρχιναυάρχου Α. Σαπουνάκη.

172. Ἑλληνοπόμφωνον.
ἡ ὀσση-ἡ-ῶα-ἡ ἰααία.
Ἐστία ὑπὸ τοῦ Ἀρχιναυάρχου Καραματινά.

173. Γοῖφος.
Τὸ: $\frac{δ}{ε}$ τε τὸ: τι
Ἐστία ὑπὸ τῆς Αὔρας τοῦ Εὐδείου.

- ΛΥΣΕΙΣ
36. Νίκρισσος, κιστός. — 47. Καρκίνος. — 48. Ἀκρίτας.
49. Ζ Η Ν Ο Β Ι Α 50—54. Γινωσκόμενης Η Α Ο Ν τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ Ν Α Υ Σ Ι Κ Α γράμματος κ. σχῆμα Ο Σ Ω Κ εἰς τὴν αἰ λέξεις: καὶ Β Ο Ι Ω Τ Ι Α κκ., ἄσχος, κίρις, τὸ Ι Κ Ι Ι κος. κύθος — 55. Α Ν Α Κ Α Ι Α ΤΡΙΤΩΝ 1, γλῶσσ. 2, ἧρα, 3, Βοίαι, 4, κῆτος, 5, ἰων, 6, Τητός. — 56. ΤΑΡΑΣ, ἈΝΑΦΗ (1, ΤΗνος, 2, ἈΦανασίαν, 3, ΡΑδάμανθος, 4, ἈΝθίβας, 5, ΣΑλαμίς). — 57. Ἐδράγη. — 58. Μὴ ἐπιθύμῃς ἀλλότρια.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἘΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 43.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν ἈΘΗΝΑΙΣ
Ὀδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσοσηλωτισίας.

Περίοδος Β'. — Τόμ. 5^{ος}. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἀπριλίου 1898 Ἔτος 20^{ον}. — Ἀριθ. 15

Η ΣΦΙΓΕ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ
Βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας
(Συνέχεια τῆς σελ. 105)

Ταῖ περιληπτικῶς ὀλη ἡ νοτία ζώνη, δηλαδή ὀλον ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς γῆ-νης σφαιρας, τὸ ὀποῖον περικρίεται ὑπὸ τοῦ ἔξηχοστοῦ νοτίου παραλλήλου κύκλου.

Τῶ 1772 ὁ ἀγγλος πλοίαρχος Κουκ μετὰ τοῦ πλοίαρχου Φυρνῶ, ἔφθασαν μέχρι τῆς 67ης μοίρας. Τὸ ἀκόλουθον ἔτος, τὸν Νοέμβριον, ὁ τολμηρὸς ἀγγλος ἐπανέλαβε τὴν ἀπόπειραν καὶ ἐν μέσῳ τῶν πάγων κατῶρθωσε νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς 71ης μοίρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΑΛΚΛΑΝΔΗΝ
Τὴν 8 Σεπτεμβρίου, τὸ ἔσπερας, ἀπεκαίρεται τὴν αὐτοῦ ἔξοχότητα, τὸν γενικὸν Διοικητὴν τοῦ Ἀρχιπελάγους Τρίταν-Δακίονα, ὡς ἠγάπα ναυτοκλήτην ὁ ἀγαθὸς ἐκεῖνος Γκλάς, — καὶ τὴν ἐπομένην, ἄμα τῇ αὐτῇ, ὁ Ἄλ-βρανος ἀπέπλευσεν.

Τῶ 1772 ὁ ἀγγλος πλοίαρχος Κουκ μετὰ τοῦ πλοίαρχου Φυρνῶ, ἔφθασαν μέχρι τῆς 67ης μοίρας. Τὸ ἀκόλουθον ἔτος, τὸν Νοέμβριον, ὁ τολμηρὸς ἀγγλος ἐπανέλαβε τὴν ἀπόπειραν καὶ ἐν μέσῳ τῶν πάγων κατῶρθωσε νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς 71ης μοίρας.

Τῶ 1819 δύο πλοῖα τοῦ Ῥωσικοῦ ναυτικοῦ ὑπὸ τὸν Βελλιγγσχάουζεν καὶ τὸν Λαζαρέφ, ἔφθασαν μέχρι τῶν νή-σων Πέτρος Α' καὶ Ἀλέξανδρος Α'. Τῶ 1822 ὁ ἀγγλος πλοίαρχος Ἰάκωβος Βέδδελ ἔφθασε μέχρι τῆς 74^{ης} 15', εἰς θάλασσαν ἀπαγῆ — καὶ τοῦτο τὸν ἔκαμε ἀρνηθῆ τὴν ὑπαρξίν πολιτικῆς ἡπείρου. Σημειωτέον, ὅτι τὴν ὀδὸν τοῦ θαλάσσοπόρου τοῦτου ἠκολούθησε μετὰ ἔξαετίας καὶ ἡ Ἰάνα τοῦ Ἀρθούρου Πύμ.

Ἦνε περιττόν νὰ εἶπω, ὅτι ὁ πλοίαρχος Λάν Γκὺ ἐδέχθη νὰ μείνῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου του μέχρι Φαλκκλάνδης. — ταξειδίων δισχίλιον μιλίων καὶ δεκαπέντε περίπου ἡμερῶν. Ἡ πρότασις μου μάλιστα δέν τον ἐξέπληξε ποσῶς θὰ ἔλεγεν τις ὅτι τὴν ἐπερίμενον.

Τῶ 1772 ὁ ἀγγλος πλοίαρχος Κουκ μετὰ τοῦ πλοίαρχου Φυρνῶ, ἔφθασαν μέχρι τῆς 67ης μοίρας. Τὸ ἀκόλουθον ἔτος, τὸν Νοέμβριον, ὁ τολμηρὸς ἀγγλος ἐπανέλαβε τὴν ἀπόπειραν καὶ ἐν μέσῳ τῶν πάγων κατῶρθωσε νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς 71ης μοίρας.

Τῶ 1823 ὁ ἀμερικανὸς Βενιαμίν Μωρέλλ συνήτησεν εἰς τὴν 70ῆν μοῖραν θάλασσαν ὀμοίως ἀπαγῆ, βεβαίῳ δὲ ὅτι, ἂν δέν τῷ ἔλειπον τὰ τροφίμα, θὰ ἠδύνατο εὐκόλως νὰ προχωρήσῃ, ἂν ὄχι μέχρι τοῦ πόλου (90^{ος}) τοῦλάχιστον μέχρι τοῦ ὀδοηχοστοῦ πέμπτου παραλλήλου. Ἐπαναλαβὼν τὴν ἀπόπειραν τῶ 1829—30 ἀνεκάλυψε τὴν Νοτίαν Γροιλανδίαν (70^{ος} 30').



Ὀραῖος καιρὸς καὶ ἄνεμος ὀβριος ἠνύθησε τὸ ταξειδίον μας καθ' ὀλην τὴν πρώτην ἔδομάδα. Ἄν ἐξηκολούθει οὕτω τὸ πρᾶγμα, ἐντός τοῦ Σεπτεμβρίου θὰ ἐβλέπαμεν τὰς ὕψηλότερας κορυφὰς τοῦ ἀρχιπελάγους τῆς Φαλκκλάνδης. Καὶ ὁ διάπλους οὗτος θὰ μας ἔφερεν ὀριστικῶς πρὸς νότον, διὰτι ἐκ τῆς 38ης μοίρας ἡ γολέττα ὤφειλε νὰ προχωρήσῃ μέχρι τῆς 55ης.

Ἦδη νομιζῶ ἀναγκαῖον, — ἀφ' οὗ ὁ πλοίαρχος Λάν Γκὺ εἶχε σκοπὸν νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ Ἀνταρκτικοῦ καὶ νὰ φθάσῃ, εἰ δυνατόν, μέχρι τοῦ πόλου, — νὰ ἀναφέρω ἐνταῦθα συντόμως καὶ περιληπτικῶς πᾶσας τὰς προγενεστέρους ἀποπειράς.

Τῶ 1823 ὁ ἀμερικανὸς Βενιαμίν Μωρέλλ συνήτησεν εἰς τὴν 70ῆν μοῖραν θάλασσαν ὀμοίως ἀπαγῆ, βεβαίῳ δὲ ὅτι, ἂν δέν τῷ ἔλειπον τὰ τροφίμα, θὰ ἠδύνατο εὐκόλως νὰ προχωρήσῃ, ἂν ὄχι μέχρι τοῦ πόλου (90^{ος}) τοῦλάχιστον μέχρι τοῦ ὀδοηχοστοῦ πέμπτου παραλλήλου. Ἐπαναλαβὼν τὴν ἀπόπειραν τῶ 1829—30 ἀνεκάλυψε τὴν Νοτίαν Γροιλανδίαν (70^{ος} 30').

Ἦδη νομιζῶ ἀναγκαῖον, — ἀφ' οὗ ὁ πλοίαρχος Λάν Γκὺ εἶχε σκοπὸν νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ Ἀνταρκτικοῦ καὶ νὰ φθάσῃ, εἰ δυνατόν, μέχρι τοῦ πόλου, — νὰ ἀναφέρω ἐνταῦθα συντόμως καὶ περιληπτικῶς πᾶσας τὰς προγενεστέρους ἀποπειράς.

Ἦδη νομιζῶ ἀναγκαῖον, — ἀφ' οὗ ὁ πλοίαρχος Λάν Γκὺ εἶχε σκοπὸν νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ Ἀνταρκτικοῦ καὶ νὰ φθάσῃ, εἰ δυνατόν, μέχρι τοῦ πόλου, — νὰ ἀναφέρω ἐνταῦθα συντόμως καὶ περιληπτικῶς πᾶσας τὰς προγενεστέρους ἀποπειράς.

Ἦδη νομιζῶ ἀναγκαῖον, — ἀφ' οὗ ὁ πλοίαρχος Λάν Γκὺ εἶχε σκοπὸν νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ Ἀνταρκτικοῦ καὶ νὰ φθάσῃ, εἰ δυνατόν, μέχρι τοῦ πόλου, — νὰ ἀναφέρω ἐνταῦθα συντόμως καὶ περιληπτικῶς πᾶσας τὰς προγενεστέρους ἀποπειράς.

Πολλάκις μέχρι τοῦδε μετεχειρίσθη τὴν λέξιν Ἀνταρκτικός. Εἰς τὰ γεωγραφικά σύγγραμματα οὕτως ὀνομάζε-

Μήπως αὐτὸς δέν παρήσαρε τὸν δυστυχῆ ἀδελφόν μου εἰς τὸ ἐλθέριον ἐκεῖνο ταξειδίον; (Σελ. 114, στήλ. γ').

Τῶ 1831 ὁ Τζὼν Βίσκοκ,